

Suvremeni prijevod

Language: hrvatski (Croatian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Croatian Easy-to-Read Version © 2002 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

94a34d84-104b-5079-bd79-68771557b8e0

ISBN: 978-1-5313-1297-8

Evandjelje po

Ivanu

Kristov dolazak na svijet

1 Prije postanka svijeta bila je Riječ*. Riječ je bila s Bogom i Riječ je bila Bog.

² U početku je On[†] bio s Bogom.

³ Po njemu je sve stvoreno.

Ništa nije stvoreno bez njega.

⁴ U njemu je bio život i taj je život bio svjetlo ljudima.

⁵ Svjetlo svijetli u tami i tama ga nije nadjačala.

⁶ Bio je i čovjek kojeg je poslao Bog. Zvao se Ivan. ⁷ On je došao posvjedočiti za Svjetlo tako da svi povjeruju zbog njegova svjedočenja. ⁸ On sâm nije bio Svjetlo, nego je došao posvjedočiti za Svjetlo. ⁹ Pravo Svjetlo tek je trebalo doći na svijet. To je istinsko Svjetlo koje rasvjetljuje svakoga čovjeka.

¹⁰ On je već bio na svijetu. Svijet je stvoren po njemu, ali ga svijet nije prepoznao. ¹¹ Došao je u svijet koji je bio njegov, ali njegov vlastiti narod nije ga prihvatio. ¹² A svima onima koji su ga prihvatili i koji vjeruju u njegovo ime daje pravo da postanu Božja djeca. ¹³ Takvima se ne postaje ni prirodnim rođenjem ni željom roditelja koji žele dijete, nego rođenjem od Boga.

¹⁴ Riječ je postala čovjekom i živjela je među nama. Gledali smo njegovu slavu, onu slavu koja mu pripada kao Očevu Sinu jedincu, punom Božje milosti i is-

tine. ¹⁵ Ivan je na njega mislio kad je rekao: »To je onaj za kojega sam rekao: 'Onaj koji dolazi poslije mene veći je od mene jer on je živio prije nego što sam se ja rodio.'«

¹⁶ On je pun milosti i istine i od njega smo primili blagoslov za blagoslovom. ¹⁷ Jer Zakon je dan po Mojsiju, a po Isusu Kristu je došla Božja milost i istina. ¹⁸ Nitko nikada nije vidio Boga, ali njegov Sin jedina je Bog. On je Ocu najbliži i on nam je pokazao kakav je Bog.

Ivan govori o Isusu

(Mt 3,1–12; Mk 1,2–8; Lk 3,15–17)

¹⁹ A ovako je svjedočio Ivan kad su Židovi iz Jeruzalema poslali svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?«

²⁰ Ivan je odgovorio otvoreno, ne uskraćujući odgovora i priznao je: »Ja nisam Krist.«

²¹ »Pa tko si onda?« pitali su. »Jesi li Ilija?«

»Nisam«, rekao je.

»Jesi li prorok[‡]?«

»Ne«, odvratio je.

²² Tada su mu rekli: »Kaži nam tko si da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Što kažeš za sebe, tko si ti?«

²³ A on im je rekao, koristeći riječi proroka Izaije:

»Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: 'Poravnajte put za Gospodina!'«[¶]

²⁴ Te su ljude poslali farizeji. ²⁵ Ispitali su Ivana: »Ako nisi ni Krist, ni Ilija ni prorok, zašto onda krstiš?«

²⁶ »Ja krstim vodom«, odgovorio im je Ivan. »Među vama je netko koga ne poznajete. ²⁷ On je onaj koji dolazi

***1:1 Riječ** Grčka riječ »logos« označuje bilo koju vrstu komunikacije. Može se prevesti i kao »poruka«. Ovdje označuje »Krista« — po kome se Bog objavio svijetu (vidi Otk 19,13). Isto u retku 14.

[†]**1:2 On** Odnosi se na Riječ (»Logos«).

[‡]**1:21 prorok** Ovdje je riječ o proroku kojeg je Bog još Mojsiju obećao poslati. Vidi Pnz 18,15–19.

[¶]**1:23** Citat iz Iz 40,3.

poslije mene. Ja nisam dostojan ni da mu razvežem remenje na obući.«

²⁸Sve se ovo dogodilo u Betaniji, s druge strane Jordana, gdje je Ivan krstio.

²⁹Sutradan je Ivan vidio Isusa kako mu prilazi i rekao: »Gledajte Jaganjca Božjega,* on uzima na sebe grijehe svijeta. ³⁰To je onaj za koga sam rekao: 'Poslije mene dolazi čovjek koji je veći od mene jer je bio prije mene.' ³¹Ni ja nisam znao tko je on, ali ja sam došao krstiti vodom da bi Izrael mogao vidjeti tko je on.«

³²Tada je Ivan ispričao što je vidio i čuo: »Vidio sam kako se Duh spušta s neba u obliku goluba i ostaje na njemu.

³³Ja osobno nisam znao tko je on, ali mi je onaj koji me je poslao da krstim vodom kazao: 'Vidjet ćeš Duha kako se spušta na određenog čovjeka i ostaje na njemu. On je taj koji će krstiti Duhom Svetim.' ³⁴To sam vidio vlastitim očima i svjedočim da je On Božji Sin.«

Prvi Isusovi učenici

³⁵Sutradan je Ivan ponovno bio ondje s dvojicom svojih učenika. ³⁶Kad je vidio Isusa da prolazi, rekao je: »Evo Jaganjca Božjega.«

³⁷Kad su dvojica učenika čula Ivana, pošla su za Isusom. ³⁸Isus se okrenuo, vidio da ga slijede i upitao ih: »Što hoćete?«

Oni su mu odgovorili: »Rabbi — što znači 'Učitelju!' — gdje stanuješ?«

³⁹»Dođite i vidite«, odvratio im je. I oni su pošli za njim i vidjeli gdje stanuje te proveli s njim cijeli dan. Bilo je oko četiri sata popodne.

⁴⁰Jedan od te dvojice koji su čuli Ivanove riječi i pošli za Isusom bio je Andrija, brat Šimuna Petra. ⁴¹Prvo je potražio svoga brata Šimuna i rekao mu: »Našli smo Mesiju!« — što znači Krist.

⁴²Andrija je doveo Šimuna Petra k Isusu, a Isus ga je pogledao i rekao mu: »Ti si Šimun, sin Ivanov. Zvat ćeš se Kefa, što odgovara imenu Petar†.«

⁴³Sutradan je Isus odlučio poći u Galileju. Pronašao je Filipa i kazao mu: »Pođi za mnom!« ⁴⁴Filip je bio iz Betsaide, Andrijina i Petrova grada. ⁴⁵Filip je pronašao Natanaela i rekao mu: »Našli smo onoga o kojem je Mojsije pisao u Zakonu i o kojem su pisali proroci. To je Isus, sin Josipa iz Nazareta.«

⁴⁶»Može li išta dobro doći iz Nazareta?« upitao ga je Natanael.

»Dođi i vidi«, odvratio je Filip.

⁴⁷Isus je vidio Natanaela kako mu prilazi te mu rekao: »Evo pravog Izraelca! U njemu nema ništa lažno.«

⁴⁸»Odakle me poznaješ?« upitao je Natanael.

»Vidio sam te dok si bio ispod smokve, prije nego što te Filip pozvao«, odgovorio mu je Isus.

⁴⁹»Rabbi‡, ti si Božji Sin!« odvratio mu je Natanael. »Ti si kralj Izraelov.«

⁵⁰Na to će Isus: »Vjeruješ li zato što sam kazao da sam te vidio pod smokvom? Vidjet ćeš i mnogo veće stvari od toga!« ⁵¹Onda im je Isus rekao: »Govorim vam istinu. Vidjet ćete nebo kako se otvara i Božje anđele kako se uspinju i spuštaju¶ nad Sina Čovječjeg.«

***1:29 Jaganjac Božji** Isus kao janje, koje je bilo prineseno kao žrtva Bogu. Isto u retku 36.

†**1:42 Petar** Grčko ime »Petar« ima značenje »kamen«, kao i aramejsko ime »Kefa«, koje također znači »kamen«.

‡**1:49 Rabbi** Učitelj.

¶**1:51** Citati iz Post 28,12.

Svadba u Kani

2 Trećega dana bila je svadba u Kani, u Galileji. Ondje je bila Isusova majka.

² Isus i njegovi učenici također su bili pozvani na svadbu. ³ Kad je ponestalo vina, Isusova majka je rekla Isusu: »Nemaju više vina.«

⁴ »Draga ženo, zašto to meni govoriš?« odvratio joj je Isus. »Moje vrijeme još nije došlo.«

⁵ Njegova se majka obratila poslužiteljima: »Učinite što god vam kaže!«

⁶ Bilo je ondje šest kamenih vrčeva za vodu — kakve su Židovi upotrebljavali pri obrednom pranju.* Svaki od njih sadržavao je devedeset do sto trideset pet litara.

⁷ Isus je rekao poslužiteljima: »Napunite vrčeve vodom!« I oni su ih napunili do vrha.

⁸ Tada im je rekao: »Sada odlijte malo i odnesite glavnom poslužitelju.«

Tako su i učinili. ⁹ Glavni poslužitelj uzeo je gutljaj, ali voda se pretvorila u vino. Nije znao odakle je vino došlo, no znali su poslužitelji koji su nalili vodu. Tada je glavni poslužitelj pozvao mladoženju i ¹⁰ rekao mu: »Svatko naprije poslužuje dobro vino, a potom, kad se gosti ponapiju, lošije. A ti si dobro vino čuvao sve do sada.«

¹¹ Ovo, prvo od svojih čuda, Isus je učinio u Kani Galilejskoj. Time je pokazao svoju veličinu i njegovi su učenici povjerovali u njega.

¹² Nakon toga se sa svojom majkom, braćom i učenicima spustio u Kafarnaum gdje su se zadržali nekoliko dana.

Isus u Hramu

(Mt 21,12–13; Mk 11,15–17; Lk 19,45–46)

¹³ Bližio se židovski blagdan Pasha pa se Isus popeo u Jeruzalem. ¹⁴ U Hramu je zatekao trgovce kako prodaju stoku, ovce i golubove. Tu su za svojim klupama sjedili i mjenjači novca. ¹⁵ Načinio je bič od konopa i sve ih istjerao iz Hrama, zajedno s ovcama i ostalom stokom. Mjenjačima novca prosuo je srebrnjake i isprevrtao klupe. ¹⁶ Prodavačima golubova rekao je: »Nosite to odavde! Ne činite od kuće moga Oca tržnicu!«

¹⁷ Njegovi učenici sjetili su se teksta zapisana u Svetom pismu:

»Revnost za tvoju kuću će me izjesti.«[†]

¹⁸ Na to su Židovi rekli: »Učini neki čudesan znak! Dokaži nam da to imaš pravo činiti!«

¹⁹ Isus im je odgovorio: »Srušite ovaj hram i ja ću ga ponovno podići za tri dana.«

²⁰ »Ovaj Hram se gradio četrdeset šest godina«, odvrtili su mu Židovi, »a ti ćeš ga podići za tri dana?«

²¹ No, hram o kojem je govorio bilo je njegovo tijelo. ²² Kad je uskrsnuo od mrtvih, njegovi su se učenici sjetili tih riječi te su povjerovali i Svetom pismu i Isusovim riječima.

²³ Dok je Isus bio u Jeruzalemu u vrijeme blagdana Pashe, mnogi su povjerovali u njega jer su vidjeli čuda koja je činio. ²⁴ No, Isus se njima nije povjeravao jer je dobro poznao kakvi su ljudi. ²⁵ Nitko mu nije trebao reći kakvi su jer je on poznao ljudsko srce.

***2:6 obredno pranje** Židovi su pristupali religijskim obredima pranja, na strogo prpisane načine, prije jela, prije molitve u Hramu i u nekim posebnim prigodama.

[†]**2:17** Citat iz Ps 69,10.

Isus i Nikodem

3 Neki čovjek, Nikodem, bio je farizej i jedan od židovskih vođa. ²Noću je došao Isusu i rekao mu: »Rabbi*, znamo da si učitelj i da te je Bog poslao, jer nitko ne može činiti čudesa koja ti činiš, a da Bog nije s njim.«

³Isus mu je odgovorio: »Govorim ti istinu: tko se ponovno ne rodi, ne može vidjeti Božje kraljevstvo.«

⁴»Kako se čovjek može roditi kad je star?« rekao je Nikodem. »Sigurno ne može po drugi put ući u majčinu utrobu da bi se rodio.«

⁵Isus mu odgovori: »Govorim ti istinu, ako se čovjek ne rodi od vode i Duha, ne može ući u Božje kraljevstvo. ⁶Što je rođeno od čovjeka — čovjek je; što je rođeno od Duha — duh je. ⁷Nemoj se čuditi mojim riječima: 'Moraš se ponovno roditi'. ⁸Vjetar puše gdje god hoće. Možeš mu čuti šum, ali ne znaš ni odakle dolazi ni kamo ide. Tako je i sa svakim tko je rođen od Duha.«

⁹»Kako je to uopće moguće?« upitao ga je Nikodem.

¹⁰Isus mu je odgovorio: »Ti si učitelj u Izraelu, a još ne razumiješ o čemu ti govorim. ¹¹Govorim ti istinu. Govorimo o onome što znamo i prenosimo ono što smo vidjeli, ali vi ne prihvaćate što vam govorimo. ¹²Govorio sam vam o zemaljskim stvarima i vi ne vjerujete. Pa kako ćete vjerovati kad vam budem govorio o nebeskima? ¹³Nitko nikada nije

uzašao na nebo, osim Sina Čovječjeg koji je i sišao s neba.

¹⁴Baš kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji,[†] tako mora biti podignut i Sin Čovječji, ¹⁵da bi svatko tko u njega vjeruje imao vječni život.«

¹⁶Jer Bog je toliko ljubio svijet da je dao svoga Sina jedinca da ne umre nitko tko u njega vjeruje, nego da ima vječni život. ¹⁷Bog nije poslao svoga jedinoga Sina da sudi svijetu, nego da se svijet po njemu spasi. ¹⁸Tko vjeruje u njega, nije osuđen, no, onaj tko ne vjeruje već je osuđen jer nije povjerovao u jedinoga Božjeg Sina. ¹⁹Na ovome se temelji osuda: Svjetlo je došlo na svijet, ali ljudi su više voljeli tamu jer su im djela bila zla. ²⁰Svatko tko čini zlo, mrzi svjetlo i kloni ga se da njegova djela ne bi bila razotkrivena. ²¹Ali onaj tko radi što je istinito dolazi k svjetlu da se jasno vidi kako su njegova djela učinjena u Bogu.[‡]

Isus i Ivan Krstitelj

²²Nakon toga, Isus je sa svojim učenicima otišao u unutrašnjost Judeje. Tu je s njima boravio i krstio. ²³Ivan je također bio tu i krstio u Enonu, nedaleko od Salima, jer je tamo bilo mnogo vode. Ljudi su neprekidno dolazili i krstili se. ²⁴Ivan još nije bio bačen u tamnicu.

²⁵Tada je došlo do rasprave između nekih Ivanovih učenika i nekog Židova o obrednom pranju.[¶] ²⁶Učenici su došli Ivanu i rekli: »Rabbi[§], čovjek koji je bio s tobom s druge strane Jordana — onaj

*3:2 *Rabbi* Učitelj.

†3:14 *Mojsije ... pustinji* Kad su Izraelci umirali od ugriza zmija, Bog je rekao Mojsiju da stavi mjedenu zmiju na štap, kako bi onaj tko u nju pogleda bio ozdravljen. Vidi Br 21,4–9.

‡3:21 *Stihovi 16–21* Neki biblijski teolozi drže da su ovo Isusove riječi, dok drugi da su Ivanove.

¶3:25 *obredno pranje* Židovi su pristupali religijskim obredima pranja, na strogo propisane načine, prije jela, prije molitve u Hramu i u nekim posebnim prigodama.

§3:26 *Rabbi* Učitelj.

o kojem si govorio — on krsti i svi idu k njemu.«

²⁷ Ivan je odgovorio: »Nitko ne može prisvojiti ništa ako mu to ne da Bog. ²⁸ Vi sami možete posvjedočiti da sam rekao: 'Ja nisam Krist.' Bog me poslao da navijestim njegov dolazak. ²⁹ Nevjesta pripada mladoženji. Mladoženjin prijatelj stoji sa strane, raduje se, pomaže i iščekuje njegov dolazak. Njegova je radost potpuna kad začuje mladoženjin glas. Takvu radost ja sada osjećam i ona je potpuna. ³⁰ On mora postajati sve važniji, a ja manje važan.«

Onaj koji dolazi s neba

³¹ Tko dolazi odozgo, taj je iznad svih. Tko je sa zemlje, pripada zemlji i govori o zemaljskim stvarima. Tko dolazi od Boga, taj je iznad svih! ³² On govori o onom što je vidio i čuo, no nitko ne prihvaća njegove riječi. ³³ Tko prihvati njegove riječi, taj potvrđuje da je Bog istinit! ³⁴ On, kojeg je poslao Bog, govori Božje riječi jer mu Bog daje Duha bez mjere. ³⁵ Otac ljubi Sina i svu je vlast predao njemu. ³⁶ Tko povjeruje u Sina, ima vječni život. A tko nije poslušan Sinu, neće nikada iskusiti taj život, već Božji gnjev ostaje na njemu.

Isus i Samarijanka

4 Kad se pročulo među farizejima da Isus pridobiva i krsti mnogo više učenika nego Ivan — ² premda Isus osobno nije krstio, već njegovi učenici — ³ Isus je napustio Judeju i ponovno se zaputio u Galileju. ⁴ Na putu prema Galileji morao je proći kroz Samariju.

⁵ Tako je došao u samarijski grad Sikar, blizu imanja koje je Jakov dao svojem sinu Josipu. ⁶ Tu se nalazio i Jakovljevi zdenac. Isus je bio umoran od puta i sjeo je kraj zdenca. Bilo je oko podneva. ⁷ Neka Samarijanka došla je zahvatiti vode, a Isus joj je rekao:

»Daj mi gutljaj vode!« ⁸ Učenici su bili otišli u grad kupiti hrane. ⁹ Žena mu je odvrtila: »Zar ti, Židov, tražiš vode od mene, Samarijanke?« Židovi se, naime, ne družu sa Samarijancima.

¹⁰ Na to joj je Isus odgovorio: »Kad bi samo znala Božji dar! Ti ne znaš tko ti govori: 'Daj mi da pijem!' Da znaš, ti bi mene zamolila i ja bih ti dao žive vode.«

¹¹ »Gospodine«, opet će žena, »ti nemaš čak ni vjedro, a zdenac je dubok. Gdje ćeš naći živu vodu? ¹² Zar si veći od našega praoca Jakova, koji nam je dao ovaj izvor? On je sâm pio iz njega, kao i njegovi sinovi i stoka.«

¹³ A Isus joj odgovori: »Tko god pije ovu vodu, ponovno će ožednjati. ¹⁴ A tko se napije vode koju ću mu ja dati, nikada više neće ožednjati. Štoviše, ta će voda u njemu postati izvor koji će mu donijeti vječni život.«

¹⁵ »Gospodine«, na to će žena, »daj mi te vode pa da ni ja više ne budem žedna i ne moram dolaziti ovamo po vodu!«

¹⁶ »Pođi po svoga muža«, odgovorio joj je Isus, »i vrati se ovamo!«

¹⁷ »Ja nemam muža«, odvrtila mu je žena.

»Imaš pravo kad kažeš da nemaš muža«, rekao je Isus. ¹⁸ »Imala si ih pet, a onaj s kojim si sada nije ti muž. Rekla si istinu.«

¹⁹ »Gospodine, vidim da si prorok«, odvrtila mu je žena. ²⁰ »Naši, samarijski, praoci štovili su Boga na ovoj uzvisini. Vi Židovi kažete da je Jeruzalem mjesto gdje treba štovati Boga.«

²¹ Isus joj je rekao: »Vjeruj mi, ženo! Dolazi vrijeme kad nećete štovati Oca ni na ovoj uzvisini ni u Jeruzalemu. ²² Vi ne znate što štujete. Mi Židovi znamo, jer spasenje dolazi od Židova. ²³ Ali dolazi vrijeme kada će istinski štovatelji štovati Oca u duhu i istini. Takve štovatelje Otac želi. A to je vrijeme već došlo. ²⁴ Bog je

duh. Tko njega štuje, mora to činiti u duhu i istini.«

²⁵ »Ja znam da dolazi Mesija, koji je Krist«, odgovorila mu je žena. »Kad on dođe, sve će nam kazati.«

²⁶ A Isus joj je odgovorio: »On sada razgovara s tobom. Ja sam Mesija.«

²⁷ Uto su se njegovi učenici vratili iz grada i jako se iznenadili kad su vidjeli da Isus razgovara sa ženom. No, ni jedan od njih ga nije upitao: »Što hoćeš od nje?« ili »Zašto razgovaraš s njom?«

²⁸ Žena je ostavila svoj vrč za vodu, vratila se u grad i rekla svojim sugrađanima: ²⁹ »Neki čovjek mi je ispričao sve što sam činila! Dođite ga vidjeti! Možda je on Krist?« ³⁰ Ljudi su se uputili iz grada i pošli vidjeti Isusa.

³¹ Za to vrijeme učenici su molili Isusa: »Učitelju, pojedi nešto!«

³² On im je odgovorio: »Ja imam hranu o kojoj vi ništa ne znate.«

³³ Učenici su počeli ispitivati jedan drugoga: »Zar mu je tko donio nešto za jelo?«

³⁴ A Isus im je kazao: »Moja je hrana činiti volju Onoga koji me je poslao i izvršiti zadatak koji mi je povjerio.

³⁵ Kad sijete, govorite: 'Još četiri mjeseca i evo žetve.' A ja vam kažem: otvorite oči i pogledajte polja! Već su zrela za žetvu.

³⁶ Žetelac dobiva plaću i skuplja urod za vječni život. Tako će se moći radovati zajedno i sijač i žetelac. ³⁷ Ona poslovica: 'Jedan sije, drugi žanje', zaista je istinita.

³⁸ I ja vas šaljem da žanjete ono oko čega se niste znojili. Drugi jesu, a dobit od njihova truda bit će vaša.«

³⁹ Mnogi Samarijanci iz toga grada povjerovali su u Isusa zbog ženinih riječi: »Ispričao mi je sve što sam činila.«

⁴⁰ Kad su Samarijanci došli k Isusu, tražili su od njega da ostane s njima. I ostao je dva dana. ⁴¹ Još ih je mnogo povjerovalo zbog onoga što je govorio.

⁴² Rekli su ženi: »Više ne vjerujemo samo zbog tvojih riječi. Čuli smo i sami i sada znamo da je ovaj čovjek stvarno Spasitelj svijeta.«

Dužnosnikov sin

(Mt 8,5–13; Lk 7,1–10)

⁴³ Nakon dva dana Isus je otišao od njih i zaputio se u Galileju. ⁴⁴ Isus je već prije rekao da proroka ne poštuju u njegovu zavičajju. ⁴⁵ Kad je stigao u Galileju, Galilejci su ga srdačno dočekali, jer su i sami vidjeli sve što je učinio na blagdan Pashe u Jeruzalemu. I oni su prisustvovali svetkovini.

⁴⁶ Isus je ponovno otišao u Kanu Galilejsku, gdje je bio pretvorio vodu u vino. U Kafarnaumu se nalazio kraljev dužnosnik čiji je sin bio bolestan.

⁴⁷ Čim je čuo da je Isus iz Judeje stigao u Galileju, došao je k njemu. Preklinjao ga je da ode u Kafarnaum i ozdravi mu sina koji je bio na umoru. ⁴⁸ A Isus mu je rekao: »Takvi ste vi ljudi! Dok ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete.«

⁴⁹ »Gospodine, preklinjem te!« zavapio je kraljev dužnosnik. »Dođi prije nego što mi dijete umre!«

⁵⁰ »Idi kući«, rekao mu je Isus. »Tvoj će sin živjeti.«

Čovjek je povjerovao Isusovim riječima i krenuo kući. ⁵¹ Dok je još bio na putu, izašle su mu u susret sluge i rekle: »Tvoje je dijete živo!«

⁵² Upitao ih je kada se djetetu poboljšalo stanje. Odgovorili su mu: »Groznica je prestala jučer popodne, oko jedan sat.«

⁵³ Dječakov otac znao je da mu je baš u to vrijeme Isus rekao: »Tvoj će sin živjeti.« I tada je povjerovao u Isusa — i on i svi njegovi ukućani.

⁵⁴ To je bilo drugo Isusovo čudo nakon dolaska iz Judeje u Galileju.

Čovjek kod ribnjaka

5 Nakon toga, bio je židovski blagdan i Isus se zaputio u Jeruzalem. ² U Jeruzalemu se uz Ovčja vrata nalazi ribnjak. Na aramejskom se zove »Bethesda« i ima pet natkrivenih trijemova. ³ Ispod njih je ležalo mnogo bolesnika, slijepaca, bogalja i nepokretnih. ^[4] ⁵ Ondje je bio i čovjek koji je bolovao već trideset i osam godina. ⁶ Isus ga je vidio kako leži i znao je da već dugo boluje. Upitao ga je: »Želiš li ozdraviti?«

⁷ Bolesnik mu je odgovorio: »Gospodine, nema nikoga tko bi mi pomogao da uđem u ribnjak kad se voda uzburka. Kad krenem prema vodi, uvijek netko drugi uđe u nju prije mene.«

⁸ »Ustani«, na to će mu Isus, »uzmi svoj ležaj i hodaj!« ⁹ Čovjek je odmah ozdravio, uzeo svoj ležaj i počeo hodati.

¹⁰ Bila je subota pa su Židovi počeli govoriti čovjeku kojega je Isus ozdravio: »Subota je. To što nosiš ležaj u subotu protivi se našem Zakonu!«

¹¹ On im je odvratio: »Čovjek koji me ozdravio rekao mi je: 'Uzmi svoj ležaj i hodaj.'«

¹² Na to su ga upitali: »Koji ti je čovjek rekao da uzmeš svoj ležaj i hodaš?«

¹³ Ali on nije znao tko je bio čovjek koji ga je ozdravio. Na tom je mjestu bila velika gužva i Isus se neopazice udaljio.

¹⁴ Kasnije ga je Isus našao u Hramu i kazao mu: »Vidiš, sada si zdrav. Ne griješi više, da te ne zadesi nešto gore!«

¹⁵ Čovjek je otišao i rekao Židovima da je Isus taj koji ga je iscijelio.

¹⁶ A Židovi su počeli progoniti Isusa jer je sve to činio u subotu. ¹⁷ Isus im je odgovorio: »Moj Otac nikada ne prestaje raditi. Tako i ja radim.«

¹⁸ Te su riječi bile povod Židovima da se još više trude ubiti Isusa. Jer ne samo što je kršio subotu nego je Boga nazivao svojim Ocem. Izjednačio je sebe s Bogom.

Bog je Isusu dao vlast

¹⁹ Isus im je odgovorio: »Istinu vam kažem. Sin sâm od sebe ne može učiniti ništa, već samo ono što vidi da čini Otac. Što god čini Otac, to čini i Sin. ²⁰ Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve što čini. Pokazat će mu i veća djela od ovih. Tad ćete svi ostati zadivljeni. ²¹ Jer kao što Otac podiže ljude od mrtvih i daruje im život, tako i Sin daruje život kome hoće. ²² Otac ne sudi nikome, nego je pravo da sudi prenio na svoga Sina, ²³ da bi svi poštovali Sina kao što poštuju Oca. Tko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.

²⁴ Govorim vam istinu, tko čuje moje riječi i povjeruje u onoga koji me je poslao, ima vječni život. Njemu se neće suditi. On je iz smrti prešao u život.

²⁵ Govorim vam istinu. Dolazi vrijeme — zapravo, već je došlo — kad će svi mrtvi čuti glas Božjega Sina. I svi koji čuju njegov glas oživjet će. ²⁶ Kao što je Otac izvor života, tako je i svojega Sina učinio izvorom života. ²⁷ A dao mu je i vlast da sudi, jer on je Sin Čovječji. ²⁸ Neka vas ovo ne začudi! Jer dolazi vrijeme kad će svi mrtvi čuti glas Sina Čovječjega i ²⁹ izaći iz svojih grobova. Oni koji su činili dobro ustat će i primiti vječni život, a oni koji su činili zlo ustat će i primiti osudu. ³⁰ Ja ne mogu ništa učiniti sâm. Ja sudim samo na temelju onoga što čujem. Moja je presuda pravedna, jer ne vršim svoju volju, nego volju onoga koji me poslao.

³5:3 3. i 4. redak Na kraju 3. retka neki grčki rukopisi dodaju: »i oni su čekali da se voda pokrene.« Neki kasniji rukopisi dodaju 4. redak: »Katkad bi anđeo Gospodnji sišao do ribnjaka i uzburkao vodu, a prvi tko bi ušao u ribnjak bio bi izliječen, bez obzira na to od koje je bolesti bolovao.«

³¹ Ako sâm svjedočim za sebe, moje svjedočanstvo nije vjerodostojno. ³² Postoji jedan koji svjedoči za mene i ja znam da je to svjedočanstvo o meni vjerodostojno.

³³ Vi ste poslali ljude k Ivanu i on vam je govorio o istini. ³⁴ Meni nije potrebno da čovjek govori o meni, ali vam sve ovo govorim da biste se spasili. ³⁵ Ivan je bio poput svjetiljke koja gori i daje svjetlo. Vi ste zakratko željeli uživati u njegovoj svjetlosti.

³⁶ Ali moje svjedočanstvo je veće od Ivanovog. To su djela koja mi je Otac povjerio da ih izvršim. Upravo ova djela koja sada činim svjedoče za mene i dokazuju da me poslao Otac. ³⁷ I Otac koji me je poslao svjedočio je za mene. Vi mu nikada niste čuli glas niti ste ga vidjeli kako izgleda. ³⁸ Njegova riječ ne živi u vama jer ne želite vjerovati onomu koga je poslao. ³⁹ Proučavate Pismo jer mislite da u njemu možete naći vječni život, a upravo to Pismo govori o meni. ⁴⁰ Pa ipak, ne želite doći k meni da biste imali život.

⁴¹ Ja ne želim ljudske hvale. ⁴² Poznajem vas i znam da u vama nema Božje ljubavi. ⁴³ Ja sam došao u ime svoga Oca, a ipak me ne želite prihvatiti. Da netko drugi dođe u svoje ime, njega biste prihvatili. ⁴⁴ Kako možete vjerovati vi koji prihvaćate hvale jedan od drugoga, a ne tražite hvalu koja dolazi od jedinoga Boga? ⁴⁵ Nemojte misliti da ću vas ja optužiti pred Ocem; optužit će vas Mojsije, u kojega ste položili svoje nade. ⁴⁶ Jer da ste zaista vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i meni. Mojsije je, naime, pisao o meni. ⁴⁷ Ali ako ne vjerujete onome što je Mojsije napisao, kako ćete povjerovati mojim riječima?»

Isus hrani više od pet tisuća ljudi

(Mt 14,13–21; Mk 6,30–44; Lk 9,10–17)

6 Nakon toga Isus je pošao na drugu obalu Galilejskoga jezera koje se zove i Tiberijadsko. ² Masa ljudi krenula je za njim jer su vidjeli čuda koja je učinio bolesnima. ³ Isus se popeo na brežuljak i ondje sjeo sa svojim učenicima. ⁴ Bližilo se vrijeme židovskoga blagdana Pashe.

⁵ Kad je Isus podigao pogled i vidio kako mu se približava veliko mnoštvo, rekao je Filipu: »Gdje ćemo kupiti kruha da nahranimo sve ove ljude?« ⁶ Tim ga je riječima zapravo iskušavao. Isus je već znao što će učiniti.

⁷ Filip mu je odgovorio: »Ni za dvije stotine srebrnjaka ne bi se moglo kupiti dovoljno kruha da svatko dobije barem komadić.«

⁸ Andrija, jedan od njegovih učenika i brat Šimuna Petra, rekao mu je: ⁹ »Ovdje je dječčić koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribe. Ali što je to za tolike ljude!«

¹⁰ »Neka ljudi sjednu«, rekao je Isus. Uokolo je sve bilo obraslo travom te su ljudi posjedali. Bilo je tu oko pet tisuća muškaraca. ¹¹ Tada je Isus uzeo kruhove, zahvalio Bogu i prosljedio ih ljudima koji su sjedili uokolo. Isto je učinio i s ribom i svi su jeli koliko god su htjeli. Kad su se nasitili, ¹² Isus je rekao svojim učenicima: »Skupite komade koji su ostali da ništa ne propadne.« ¹³ Tako su učinili i komadima kruha napunili su dvanaest košara. Toliko je preostalo nakon jela.

¹⁴ Kad su ljudi vidjeli čudo koje je Isus učinio, počeli su govoriti: »Ovo je sigurno prorok* koji treba doći na svijet!«

*6:14 prorok Ovdje je riječ o proroku kojeg je Bog još Mojsiju obećao poslati. Vidi Pnz 18,15–19.

¹⁵ Isus je znao da ga namjeravaju uhvatiti i na silu učiniti kraljem, pa se zato ponovno sâm povukao na brdo.

Isus hoda po vodi

(Mt 14,22–27; Mk 6,45–52)

¹⁶ Kad se spustila večer, njegovi učenici spustili su se do jezera. ¹⁷ Ušli su u lađicu i otisnuli se preko jezera prema Kafarnaumu. Već je pala i noć, a Isus još uvijek nije došao k njima. ¹⁸ Puhao je jak vjetar i podigli su se veliki valovi. ¹⁹ Kad su učenici otplovili nekih četiri ili pet kilometara prema pučini, ugledali su Isusa kako hoda po jezeru. Približavao se njihovoj lađici, a njih je uhvatio strah. ²⁰ »Ne bojte se. Ja sam«, rekao im je Isus. ²¹ Tada su ga primili u lađicu, a lađica se odjednom našla uz obalu, upravo na mjestu na koje su se bili uputili.

Narod traži Isusa

²² Osvanuo je novi dan. Mnoštvo koje je ostalo na drugoj obali jezera prisjetilo se da se ondje nalazila samo jedna lađica. Znali su da Isus nije ušao u nju i da su njegovi učenici otplovili sami. ²³ Neke lađice iz Tiberijade pristale su blizu mjesta na kojem su ljudi jeli kruh nakon što je Gospodin zahvalio Bogu. ²⁴ Kad su vidjeli da ondje više nema ni Isusa ni njegovih učenika, ukrcali su se u lađice i otisnuli prema Kafarnaumu da ondje potraže Isusa.

²⁵ Kad su ga pronašli na drugoj obali jezera, upitali su ga: »Učitelju, kada si došao ovamo?«

²⁶ Na to im je Isus odgovorio: »Istinu vam kažem. Ne tražite vi mene zbog čuda koja ste vidjeli, nego zbog kruha kojeg ste jeli i nasitili se. ²⁷ Ne trudite se oko hrane koja se kvari, već oko hrane koja se nikad ne kvari i koja daje vječni

život. Takvu hranu dat će vam Sin Čovječji jer ga je Bog Otac za to ovlastio.«

²⁸ »Što moramo činiti«, upitali su ga tada, »da činimo djela koja Bog želi?«

²⁹ Isus im je na to odgovorio: »Vjerujte u onoga koga je on poslao. To je Božja volja.«

³⁰ »Čime nam možeš dokazati da si ti taj?« rekla je svjetina. »Daj da vidimo neki znak pa ćemo ti vjerovati. ³¹ Naši preci jeli su manju u pustinji, baš kao što piše u Pismu: 'Dao im je s neba kruh da jedu'*.«

³² Isus im je rekao: »Govorim vam istinu. Nije vam Mojsije dao kruh s neba. Moj Otac vam daje pravi kruh s neba. ³³ Jer kruh koji daje Bog jest kruh koji dolazi s neba i daje život svijetu.«

³⁴ »Gospodine«, rekli su mu, »daj nam uvijek toga kruha!«

³⁵ »Ja sam kruh koji je život«, odgovorio im je Isus. »Tko dođe k meni, nikada više neće ogladnjati. Tko vjeruje u mene, nikada više neće ožednjati. ³⁶ Ali već sam vam rekao da ste me vidjeli, pa ipak ne vjerujete. ³⁷ Sve koje mi Otac da uzet ću k sebi. Neću izbaciti nikoga tko dođe k meni. ³⁸ Ja nisam sišao s neba da činim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao. ³⁹ A volja onoga koji me je poslao jest da ne izgubim ni jednoga od onih koje mi je dao, već da ih sve uskrisim u posljednji dan. ⁴⁰ Moj Otac želi da svatko tko vidi Sina i povjeruje u njega ima vječni život. Toga ću ja uskrisiti u posljednji dan.«

⁴¹ Tada su Židovi počeli gundati i prigovarati Isusu što je rekao: »Ja sam kruh koji je sišao s neba.« ⁴² Govorili su: »Pa to je Isus, Josipov sin! Poznajemo mu i oca i majku. Kako može tvrditi: 'Ja sam sišao s neba'?«

⁴³ Na to im je Isus rekao: »Prestanite mrmrljati! ⁴⁴ K meni mogu doći samo oni

* 6:31 Citat iz Ps 78,24.

koje Otac, koji me je poslao, dovede k meni. A ja ću ih uskrisiti u posljednji dan. ⁴⁵ Proroci su pisali: 'Sve će ih Bog poučiti.*' Svatko tko sluša Oca i uči od njega dolazi k meni. ⁴⁶ To ipak ne znači da je itko vidio Oca. Oca je vidio samo onaj tko dolazi od njega. ⁴⁷ Govorim vam istinu. Tko vjeruje, ima vječni život. ⁴⁸ Ja sam kruh koji daje život. ⁴⁹ Vaši su preci jeli manu u pustinji, pa su ipak umrli. ⁵⁰ Ovo je pak kruh koji je sišao s neba. Tko jede ovaj kruh neće nikada umrijeti. ⁵¹ Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Tko bude jeo ovoga kruha živjet će zauvijek. Kruh koji ću ja dati moje je tijelo koje dajem da svijet može živjeti.«

⁵² Tada su se Židovi počeli među sobom prepirati. Pitali su se: »Kako nam on može dati svoje tijelo za jelo?«

⁵³ Isus im je rekao: »Govorim vam istinu. Morate jesti tijelo Sina Čovječjeg i piti njegovu krv, inače nećete imati u sebi život. ⁵⁴ Tko jede moje tijelo i pije moju krv ima vječni život i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. ⁵⁵ Moje je tijelo istinska hrana, a moja je krv istinsko piće. ⁵⁶ Tko jede moje tijelo i pije moju krv živi u meni i ja u njemu. ⁵⁷ Otac koji me poslao živ je i ja živim zbog njega. Tako će i onaj koji mene jede živjeti zbog mene. ⁵⁸ Ovo je kruh koji je sišao s neba. On nije kao onaj što su ga jeli vaši preci pa ipak umrli. Tko jede ovaj kruh, živjet će zauvijek.« ⁵⁹ Sve je ovo Isus rekao dok je poučavao u sinagogi u Kafarnaumu.

Mnogi napuštaju Isusa

⁶⁰ Kad su ovo čuli, mnogi su Isusovi učenici rekli: »Ovo je učenje teško prihvatiti. Tko to može slušati?«

⁶¹ Isus je u sebi znao da je bilo mrmljanja zbog njegovih riječi, pa im je rekao: »Ovo vas učenje uznemiruje? ⁶² Što biste

rekli kad biste vidjeli Sina Čovječjeg kako se vraća onamo gore gdje je prije bio? ⁶³ Duh je taj koji daje život. Tijelo ga ne može dati. Riječi koje sam vam uputio jesu duh i one daruju život. Ipak, neki mi od vas ne vjeruju.« ⁶⁴ Isus je, naime, od samoga početka znao tko su ti koji ne vjeruju i tko je taj koji će ga izdati. Stoga je rekao: ⁶⁵ »Zato sam vam rekao: 'Nitko ne može doći k meni ako mu to Bog ne omogući!'«

⁶⁶ Kad su to čuli njegovi učenici, mnogi su se povukli i nisu ga više slijedili.

⁶⁷ Tada je Isus upitao Dvanaesticu: »Želite li i vi otići?«

⁶⁸ »Gospodaru«, odgovorio mu je Šimun Petar, »komu ćemo poći? Ti imaš riječi koje daju vječni život. ⁶⁹ Mi vjerujemo i znamo da si ti Božji Mesija.«†

⁷⁰ Isus im je odvratio: »Zar nisam ja odabrao vas dvanaesticu? A ipak je jedan od vas đavao.«

⁷¹ Mislio je na Judu, sina Šimuna Iskariotskoga. Premda je bio jedan od dvanaesticu apostola, Juda je kasnije izdao Isusa.

Isus i njegova braća

7 Nakon toga, Isus je putovao Galilejom. Judeju je nastojao izbjeći jer su ga Židovi htjeli ubiti. ² Bližio se židovski Blagdan sjenica. ³ Tada su mu rekla njegova braća: »Pođi odavde u Judeju da tvoji učenici vide čuda koja činiš. ⁴ Tko želi da se za njega zna, ne čini djela u tajnosti. Ako već činiš takva djela, pokaži se svijetu!« ⁵ Čak ni njegova braća nisu vjerovala u njega. ⁶ Isus im je odgovorio: »Moje vrijeme još nije došlo. Za vas je pak dobro svako vrijeme. ⁷ Vas svijet ne može mrziti. Mene mrzi,

*6:45 Citat iz Iz 54,13.

†6:69 *Božji Mesija* U izvorniku »Božji svetac.«

jer govorim ljudima ovoga svijeta da su im djela zla. ⁸Vi samo pođite na blagdansko slavlje. Ja ne idem, jer moje vrijeme još nije došlo.« ⁹Tako im je rekao i ostao u Galileji.

¹⁰Nakon što su njegova braća otišla na blagdansko slavlje, otišao je i on, ali ne javno, već potajno. ¹¹Na svečanosti, Židovi su tražili Isusa među pristiglima. »Gdje je onaj čovjek?« raspitivali su se.

¹²Bilo je ondje mnoštvo ljudi. Mnogi od njih potajno su raspravljali o Isusu. »Dobar je on čovjek«, govorili su jedni. Drugi bi odvrćali: »Ne, on zavodi narod.« ¹³Ali nitko nije o njemu govorio otvoreno jer su se bojali Židova.

Isus poučava u Jeruzalemu

¹⁴Negdje usred blagdanskoga slavlja, Isus je otišao u Hram i počeo poučavati. ¹⁵Židovi su bili zadivljeni i govorili su: »Odakle mu toliko znanje, a nema škole koje mi imamo?«

¹⁶»Nauk nije moj«, odgovorio im je Isus. »Dao mi ga je Onaj koji me je poslao. ¹⁷Tko je spreman izvršiti Božju volju znat će je li moj nauk od Boga ili je moj vlastiti. ¹⁸Tko iznosi vlastite misli želi prigrabiti slavu za sebe. Tko želi dati slavu onome koji ga je poslao — taj je istinit i u njemu nema ništa lažno. ¹⁹Mojsije vam je dao Zakon! Ali nitko od vas ne živi u skladu s njim. Zašto me želite ubiti?«

²⁰Ljudi su mu odgovorili: »Ti si opsjednut demonom! Tko te to želi ubiti?«

²¹Na to im je Isus rekao: »Učinio sam čudo i vi ste svi zadivljeni. ²²Mojsije vam je dao zakon o obrezanju — zapravo, nije ga dao Mojsije nego vaši praoci — i vi katkad obrezujete djecu subotom. ²³Dijete, dakle, može biti obrezano i subotom da se ne prekrši Mojsijev zakon. Kako se onda možete ljutiti na mene što sam ozdravio čitava čovjeka u subotu? ²⁴Prestanite suditi po

vanjskim stvarima i počnite suditi kako je zaista pravedno!«

Isus je Krist

²⁵Tada su neki stanovnici Jeruzalema počeli govoriti: »Zar to nije onaj kojega žele ubiti? ²⁶Pogledajte! Javno govori, a nitko ga ne pokušava spriječiti. Zar je moguće da vode smatraju kako je on zaista Krist? ²⁷Ali mi svi znamo odakle je ovaj čovjek. Kad Krist dođe, nitko neće znati odakle je.«

²⁸Dok je Isus poučavao u Hramu, povikao je: »Poznajete me i znate odakle sam. Ipak, ja nisam došao sâm od sebe. Poslao me Onaj koji je istinit. Njega ne poznajete. ²⁹Ali ja ga poznajem, jer sam došao od njega. On me je poslao.«

³⁰Tada su ga pokušali uhititi, ali ga ipak nitko nije ni taknuo jer još nije bilo došlo vrijeme za to. ³¹No, mnogi iz mnoštva koje je bilo ondje povjerovali su u njega i govorili: »Kada Krist dođe, hoće li učiniti više čuda od ovoga čovjeka? Sigurno ne!«

Židovi nastoje uhititi Isusa

³²Farizeji su čuli što su ljudi potajno govorili o Isusu, pa su u dogovoru s vodećim svećenicima poslali stražu da ga uhiti. ³³Tada je Isus rekao: »Bit ću s vama još malo, a onda ću poći natrag onomu koji me je poslao. ³⁴Tražiti ćete me, ali me nećete naći. Vi ne možete doći onamo gdje sam ja.«

³⁵Židovi su se pitali među sobom: »Kamo će on to otići, a da ga mi ne bismo mogli naći? Možda k našima koji žive po grčkim gradovima da ondje poučava Grke? ³⁶On kaže: 'Tražiti ćete me, ali me nećete naći' i 'Gdje sam ja, onamo vi ne možete doći'. Što to sve znači?«

Duh Sveti

³⁷Posljednjega i najvažnijega dana blagdana Isus je stajao i vikao: »Tko je

žedan neka dođe k meni i pije. ³⁸Kao što kaže Pismo, iz nutrine onoga tko povjeruje u mene poteći će rijeke žive vode.«
³⁹Isus je govorio o Duhu, kojeg će primiti oni koji u njega povjeruju. Tada još nisu primili Duha, jer Isus još nije bio proslavljen.

Isusovo podrijetlo

⁴⁰Kad su neki iz mnoštva to čuli, počeli su govoriti: »Ovaj čovjek je stvarno prorok*.«

⁴¹»On je Krist«, rekli su drugi.

A neki su pak govorili: »Ta Krist neće doći iz Galileje! ⁴²Ne kazuje li Pismo da Krist treba biti Davidov potomak i da treba doći iz Betlehema, grada u kojem je živio David?«
⁴³Imali su različita mišljenja o Isusu. ⁴⁴Neki su ga htjeli uhititi, ali nitko nije pokušao.

Židovski vođe ne vjeruju

⁴⁵Hramski su se stražari vratili vodećim svećenicima i farizejima. »Zašto ga niste doveli?« upitali su ih ovi.

⁴⁶»Nitko nikada nije govorio poput njega«, odgovorili su stražari.

⁴⁷Na to su farizeji odvrtili: »Dakle, i vas je uspio obmanuti! ⁴⁸Je li tko od vođa ili farizeja povjerovao u njega? ⁴⁹Ovi ljudi vani ne poznaju Zakon — prokleti su!«

⁵⁰No, bio je tu još jedan farizej, Nikodem, koji je ranije posjetio Isusa.[†] On im je rekao: ⁵¹»Prema našem Zakonu ne

možemo osuditi nekoga dok ga prvo ne saslušamo i ne utvrdimo što je učinio.«

⁵²»Ti, čini se, također dolaziš iz Galileje!« odvrtili su mu. »Pozornije pročitaj Sveto pismo! Vidjet ćeš da nikakav prorok[‡] ne dolazi iz Galileje.«
⁵³Tada su se razišli i svaki je pošao svojoj kući.

Preljubnica

8 Isus je pak otišao na Maslinsku goru. ²U zoru se ponovno vratio u Hram. Svi su se opet okupili oko njega. Isus je sjeo i počeo poučavati. ³Uto su učitelji Zakona i farizeji doveli ženu uhvaćenu u preljubu i postavili je pred ljude. ⁴Rekli su Isusu: »Učitelju, ova je žena uhvaćena u samom činu preljuba. ⁵Mojsije nam je u Zakonu naredio da takve žene kamenujemo. Što ti kažeš na to?«
⁶Ovo pitanje bila je zamka — da bi ga imali za što optužiti. No, Isus se sagnuo i počeo nešto pisati prstom po zemlji. ⁷Kako nisu prestajali ispitivati, uspravio se i rekao: »Tko od vas nikada nije sagriješio neka prvi na nju baci kamen!«
⁸Potom se ponovno sagnuo i nastavio pisati po zemlji.

⁹Kad su to čuli, počeli su odlaziti jedan po jedan; stariji su otišli prvi. Na kraju je Isus ostao sâm sa ženom koja je još uvijek stajala pred njim. ¹⁰Isus se uspravio i upitao je: »Ženo, gdje su oni? Zar te nitko nije osudio?«

¹¹»Nitko, gospodine«, odgovorila je.

»Ni ja te ne osuđujem«, rekao joj je Isus. »Idi i od sada više ne griješ!«[†]

*7:40 prorok Ovdje je riječ o proroku kojeg je Bog još Mojsiju obećao poslati. Vidi Pnz 18,15–19.

†7:50 No, bio je ... posjetio Isusa Nikodem, koji je ranije posjetio Isusa. Vidi Iv 3,1–21.

‡7:52 prorok U dva starija grčka zapisa Ivanova evanđelja stoji »prorok«, što bi moglo značiti »prorok poput Mojsija« spomenuto u Pnz 18,15. U Dj 3,22 i 7,37 to je Mesija, kao i u Iv 7,40.

†8:11 Stihovi 7,53–8,11 Najstariji i najschačuvaniji grčki rukopisi Ivanova evanđelja ne sadrže retke 7,53–8,11.

Isus — svjetlo svijeta

¹²Tada se Isus ponovno obratio ljudima: »Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, imat će svjetlo koje daje život i nikada više neće ići po mraku.«

¹³Farizeji su mu rekli: »Ti sve to govoriš sâm o sebi. Ne možemo to prihvatiti kao istinu.«

¹⁴»Čak i ako govorim sâm za sebe«, odvratio im je Isus, »ono što govorim istina je, jer ja znam odakle sam došao i kamo idem. Vi pak ne znate ni odakle sam došao ni kamo idem. ¹⁵Vi sudite po ljudskim mjerilima. Ja ne sudim nikome.

¹⁶Ako pak donosim presudu, moja je presuda valjana, jer je ne donosim sâm. Otac koji me je poslao — on je sa mnom.

¹⁷U vašem Zakonu piše da su izjave dvojice svjedoka istinite ako se podudaraju.

¹⁸Ja govorim sâm za sebe i Otac koji me je poslao govori za mene.«

¹⁹»Pa gdje je onda tvoj Otac?« pitali su ga.

Isus je odgovorio: »Vi ne poznajete ni mene ni moga Oca. Da znate tko sam ja, znali biste i tko je moj Otac.« ²⁰Sve je ovo Isus rekao u Hramu, nedaleko od mjesta na kojem su bile postavljene kutije za novčane darove. Nitko ga nije uhitio jer njegovo vrijeme još nije bilo došlo.

Isus je s neba

²¹Isus im je ponovno rekao: »Ja ću otići. Tada ćete me tražiti i umrijet ćete u svojim grijesima. Kamo ja idem — vi ne možete doći.«

²²Na to su Židovi rekli: »Kada kaže: 'Kamo ja idem — vi ne možete doći', znači li to da će izvršiti samoubojstvo?«

²³Isus im je rekao: »Vi ste odavde sa zemlje, ja sam odozgo s neba. Vi ste od

ovoga svijeta; ja nisam od ovoga svijeta. ²⁴Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Ako ne budete vjerovali da ja jesam*, umrijet ćete u svojim grijesima.«

²⁵»Tko si ti onda?« pitali su ga.

»Baš ono što vam govorim od početka«, odgovorio im je Isus. ²⁶»O vama bih mogao štošta reći i suditi. Ali ja svijetu govorim samo ono što sam čuo od onoga koji me poslao, a on govori istinu.«

²⁷Nisu shvatili da im govori o Ocu.

²⁸Zato im je rekao: »Kad podignete Sina Čovječjeg, tada ćete znati da ja jesam. Ja ništa ne činim na svoju ruku, već govorim samo ono što me naučio Otac.

²⁹Onaj koji me poslao sa mnom je. Nije me ostavio sama, jer ja uvijek činim ono što je njemu drago.« ³⁰Dok je Isus ovo govorio, mnogi su povjerovali u njega.

Istina će vas osloboditi

³¹Isus je rekao Židovima koji su povjerovali u njega: »Ako ustrajno slijedite moje učenje, zaista ste moji pravi učenici. ³²Upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.«

³³»Mi smo Abrahamovi potomci«, odgovorili su mu. »Nikad nismo bili ničiji robovi. Što misliš time reći kada kažeš: 'Biti ćete slobodni'?«

³⁴Isus im je odgovorio: »Istinu vam kažem. Svatko tko griješi rob je grijehu.

³⁵Rob ne ostaje u obitelji zauvijek, ali sin ostaje zauvijek. ³⁶Ako vas Sin oslobodi, tada ćete zaista biti slobodni. Znam ja dobro da ste vi Abrahamovi potomci.

³⁷No, ipak me želite ubiti, jer ne želite prihvatiti moje učenje. ³⁸Ja govorim o onome što mi je pokazao moj Otac, a vi činite ono što je vama rekao vaš otac.«

*8:24 *ja jesam* U Izl 3,14 »Ja jesam« stoji za Božje ime, ali može značiti i »Ja sam on (Krist).« Isto u recima 28 i 58.

³⁹Odgovorili su mu: »Naš je otac Abraham!«

Isus im je odvratio: »Da ste vi zaista Abrahamova djeca, postupili biste kao i on. ⁴⁰Ja sam čovjek koji vam je rekao istinu što sam je čuo od Boga. Vi me pak želite ubiti. Takvo što Abraham nije radio. ⁴¹Vi radite ono što radi i vaš otac!«

A oni su mu odvratili: »Mi nismo djeca koja ne znaju tko im je otac. Imamo samo jednoga oca: Boga!«

⁴²A Isus im je rekao: »Kad bi Bog bio vaš otac, vi biste me voljeli. Ja sam došao od Boga i sada sam tu. Nisam došao sâm od sebe, nego me poslao Bog. ⁴³Vi ne razumijete što vam govorim jer ne možete prihvatiti moju poruku. ⁴⁴Vi ste đavlova djeca. On je vaš otac i vi ste izabrali postupati po njegovoj volji. On je bio ubojica od samoga početka. Nikada nije stajao na strani istine, jer u njemu ni nema istine. Kad govori laž, on iznosi sebe onakva kakav jest. On je lažljivac i otac laži. ⁴⁵Vi mi ne vjerujete jer govorim istinu. ⁴⁶Tko mi među vama može dokazati grijeh? Ako govorim istinu, zašto mi ne vjerujete? ⁴⁷Onaj koji pripada Bogu prihvaća što Bog govori. No, vi ne slušate Boga jer mu ne pripadate.«

Isus i Abraham

⁴⁸Židovi su mu na to odgovorili: »Zar nemamo pravo kad kažemo da si Samaritanac i da si opsjednut zlim duhom?«

⁴⁹»Nisam ja opsjednut zlim duhom«, odvratio je Isus. »Ja samo iskazujem što-vanje svom Ocu, a vi me obeščaćujete. ⁵⁰Ali ja ne tražim slavu za sebe. Netko drugi želi me proslaviti, a taj i sudi. ⁵¹Govorim vam istinu. Tko drži moje učenje nikada neće vidjeti smrti.«

⁵²Židovi su mu rekli: »Sada znamo da si opsjednut. I Abraham i proroci su umrli, a ti govoriš: 'Tko drži moje učenje nikada neće umrijeti.' ⁵³Zar misliš da si

veći od našega oca Abrahama? Abraham je umro, a isto tako i proroci. Što ti misliš, tko si ti?«

⁵⁴Isus je odgovorio: »Kad bih ja samom sebi iskazivao čast, ona bi bila bez ikakve vrijednosti. Ali meni iskazuje čast moj Otac. Za njega vi govorite: 'On je naš Bog.' ⁵⁵Pa ipak ga ne poznajete, ali ja ga poznajem. Da kažem da ga ne poznajem, bio bih lažljivac poput vas. Ali ja ga zaista poznajem i ja se pokoravam onomu što kaže. ⁵⁶Vaš praotac Abraham radovao se što će vidjeti dan moga dolaska. Vidio ga je i bio sretan.«

⁵⁷Židovi su ga upitali: »Kako si mogao vidjeti Abrahama? Ti nemaš ni pedeset godina!«

⁵⁸Isus im je odgovorio: »Govorim vam istinu. Prije nego se Abraham rodio, ja jesam.« Kad je ovo rekao, dohvatili su kamenje da ga kamenuju. ⁵⁹Ali Isus se sakrio i otišao iz Hrama.

Slijepac od rođenja

9Šećući uokolo, Isus je primijetio nekog slijepca. Čovjek je bio slijep od rođenja. ²»Učitelju«, upitali su ga njegovi učenici, »tko je sagriješio da se rodio slijep? On ili njegovi roditelji?«

³»Ni on, ni njegovi roditelji«, odgovorio im je Isus. »Rodio se slijep da bi se na njemu pokazala Božja moćna djela. ⁴Dok je dan, moram činiti djela onoga koji me je poslao. Kada padne noć, nitko ne može raditi. ⁵Dokle god sam na svijetu, ja sam njegovo svjetlo.«

⁶Kad je to izgovorio, pljunuo je na zemlju, napravio od sline blato i njime premazao čovjeku oči. ⁷Potom mu je rekao: »Idi do ribnjaka Siloe i umij se!« — Siloe znači »Poslan«. Čovjek je otišao i umio se i vratio se gledajući.

⁸Njegovi susjedi i oni koji su ga prije često viđali kako prosi pitali su se: »Zar nije ono čovjek koji je stalno sjedio uz cestu i prosio?«

⁹Neki su rekli: »Da, to je on!« Drugi pak: »Nije, samo mu je sličan.«

A on sâm je rekao: »Da, ja sam taj!«

¹⁰»Kako se to dogodilo? Kako su ti se otvorile oči?« pitali su ga.

¹¹Odgovorio je: »Čovjek kojega zovu Isus napravio je blato, premazao mi njime oči i rekao: 'Idi do Siloe i umij se!' Otišao sam, pa kad sam se umio, progledao sam.«

¹²Upitali su ga: »Gdje je on?«

¹³Ljudi su tada doveli čovjeka, koji je ranije bio slijep, farizejima. ¹⁴A dan kada je Isus načinio blato i otvorio čovjeku oči bila je subota. ¹⁵Farizeji su ga još jednom počeli ispitivati kako je progledao.

¹⁶Neki od farizeja počeli su govoriti: »Ovaj čovjek nije došao od Boga jer ne poštuje subotu.«

»Kako jedan grešnik«, govorili su pak drugi, »može činiti ovakva čuda?« Tako je među njima došlo do rascjepa.

¹⁷Ponovno su upitali slijepca: »Što ti misliš o Isusu, sada kada ti je otvorio oči?«

»On je prorok!« odgovorio im je.

¹⁸Židovi mu nisu vjerovali da je bio slijep i da je progledao pa su pozvali njegove roditelje ¹⁹i ispitivali ih: »Je li ovo vaš sin, za kojega kažete da je slijep od rođenja? Pa kako onda sada vidi?«

²⁰Njegovi su roditelji odgovorili: »Znamo da je on naš sin i da se rodio slijep, ²¹ali ne znamo kako je progledao niti tko mu je otvorio oči. Pitajte njega! Dovoljno je odrastao da govori sâm za sebe.« ²²Tako su govorili jer su se bojali Židova. Židovi su bili odlučili da svakoga tko prizna da je Isus Mesija izopće iz sinagoge. ²³Zato su njegovi roditelji rekli: »Pitajte njega! Dovoljno je odrastao.«

²⁴Tada su po drugi put pozvali čovjeka koji je bio slijep i naredili mu: »Iskaži Bogu čast! Priznaj istinu! Mi

znamo da je čovjek koji ti je otvorio oči grešnik.«

²⁵»Je li grešnik ili nije, ne znam«, odvratio im je. »Znam samo jedno: bio sam slijep, a sada vidim!«

²⁶»Što ti je učinio?« pitali su ga. »Kako ti je otvorio oči?«

²⁷Odgovorio im je: »Već sam vam ispričao, ali niste htjeli slušati. Zašto to želite ponovno čuti? Zar i vi želite postati njegovi učenici?«

²⁸Tada su ga stali ismijavati i govoriti mu: »Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici. ²⁹Znamo da se Bog obratio Mojsiju, ali ne znamo odakle dolazi ovaj čovjek.«

³⁰»Zaista je čudno«, odvratio im je, »da vi ne znate odakle on dolazi, a meni je otvorio oči! ³¹Poznato je da Bog ne uslišava grešnike, nego onoga tko mu je odan i tko mu se pokorava. ³²Otkad je svijeta još se nije čulo da je netko otvorio oči slijepcu od rođenja. ³³Da ovaj čovjek nije od Boga, ništa ne bi mogao učiniti.«

³⁴Odvrtili su mu: »Pun si grijeha od rođenja i ti bi nas nečemu učio!« I izbacili su ga iz sinagoge.

Duhovna sljepoća

³⁵Isus je čuo da su čovjeka izbacili iz sinagoge. Našao ga je i upitao: »Vjeruješ li u Sina Čovječjeg?«

³⁶»A tko je taj, gospodine?« odvratio je čovjek. »Kaži mi, pa ću povjerovati u njega.«

³⁷»Gledaš u njega«, rekao mu je Isus. »To je onaj koji sada razgovara s tobom.«

³⁸»Gospodine, vjerujem!« rekao je i poklonio se pred Isusom.

³⁹A Isus je rekao: »Ja sam došao na ovaj svijet da bi se svijetu moglo suditi. Došao sam da bi slijepi progledali, a oni koji vide oslijepjeli.«

⁴⁰Neki farizeji koji su bili s Isusom čuli su to i rekli mu: »Zar smo i mi slijepi?«

⁴¹ »Kad biste bili slijepi«, odvratio im je Isus, »ne biste imali grijeha, ali sada kažete: 'Vidimo'. Time vaš grijeh ostaje.«

Pastir i njegove ovce

10 »Govorim vam istinu. Tko ne uđe k ovcama u tor kroz vrata, nego potajno, nekim drugim putem, kradljivac je i razbojnik. ²Tko pak uđe kroz vrata, pastir je stada. ³Onaj koji stoji na vratima otvara mu, a ovce se odazivaju na pastirov glas. On svoje ovce zove imenom i izvodi ih. ⁴Kad izvede sve svoje ovce, stane pred njih i vodi ih. Ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. ⁵Ali one neće nikada ići za onim koga ne poznaju. Naprotiv, pobjeći će od njega jer im je njegov glas stran.« ⁶Isus je ispričao ovu usporedbu, ali ljudi nisu shvatili što im je želio reći.

⁷Zato im je Isus ponovio: »Govorim vam istinu. Ja sam vrata ovcama. ⁸Svi koji su došli prije mene bili su kradljivci i razbojnici. No, ovce ih nisu ni slušale. ⁹Ja sam ta vrata. Tko uđe kroza me, spasiće se. Ulaziti će i izlaziti i nalaziti sve što mu je potrebno. ¹⁰Kradljivac dolazi samo da ukrade, ubije i uništi. Ja sam pak došao da im dam život, i to život u izobilju.

¹¹Ja sam dobar pastir. Dobar pastir daje svoj život za ovce. ¹²Najamnik nije pastir; ovce nisu njegove. Zato ih, kad ugleda vuka, ostavlja same i bježi. Vuk tada napada ovce i razgони ih. ¹³A najamnik pobjegne jer čuva ovce samo zbog plaće, a ne brine se što će biti s njima.

¹⁴Ja sam dobar pastir. Poznajem svoje ovce i one poznaju mene. ¹⁵Isto tako moj Otac poznaje mene i ja poznajem svog Oca. Ja dajem svoj život za ovce. ¹⁶Imam ja i drugih ovaca. One nisu iz

ovoga stada. Moram i njih dovesti, pa će se i one javljati na moj glas. Postat će jedno stado s jednim pastirom.* ¹⁷Otac me voli upravo zato što polažem svoj život da ga opet uzmem. Nitko mi ne oduzima život. ¹⁸Ja ga svojevolumno dajem. Imam ga pravo dati, ali imam ga pravo opet i uzeti. Tako mi je zapovjedio moj Otac.«

¹⁹Ove su riječi izazvale novu podjelu među Židovima. ²⁰Mnogi su govorili: »On je lud. Opsjednut je demonom. Zašto ga uopće slušate?«

²¹Drugi su pak govorili: »Opsjednut tako ne govori. Može li demon slijepcu dati vid?«

Židovi se suprotstavljaju Isusu

²²Tada je došla zima i u Jeruzalemu se svetkovao Blagdan posvećenja. ²³Isus je hodao Hramom po Salomonovu trijemu. ²⁴Židovi su ga okružili i postavili mu pitanje: »Dokle ćeš nas držati u neizvjesnosti? Ako si Krist, otvoreno nam to reci!«

²⁵Isus im je odgovorio: »Rekao sam vam već, ali vi ne vjerujete. Djela koja činim u ime Oca pokazuju tko sam. ²⁶Ali vi ne vjerujete jer ne pripadate mojim ovcama. ²⁷Moje ovce slušaju moj glas. Ja ih poznajem i one idu za mnom. ²⁸Ja im darujem vječni život. One neće nikada umrijeti niti će ih itko istrgnuti iz moje ruke. ²⁹Moj Otac, koji mi ih je i dao, veći je od svega. Nitko ih ne može istrgnuti iz ruke moga Oca. ³⁰Otac i ja smo jedno.«

³¹Opet su Židovi dograbili kamenje želeći ga ubiti. ³²A Isus im je rekao: »Pokazao sam vam mnoga dobra djela koja dolaze od Oca. Za koje me od njih želite kamenovati?«

***10:16 Imam ja i drugih ovaca ... pastirom** Isus ovdje vjerojatno misli na one sljedbenike koji nisu Židovi. Vidi Iv 11,52.

³³»Ne želimo te kamenovati zbog dobrih djela«, odvratili su mu Židovi, »već zato što huliš na Boga. Pokušavaš se izjednačiti s Bogom, premda si samo čovjek.«

³⁴Isus je odgovorio: »U vašem Zakonu piše: 'Rekao sam: Vi ste bogovi.'^{*} ³⁵Bog naziva one koji su primili Božju riječ bogovima, a Pismo je uvijek istinito. ³⁶Mene je Otac posvetio i poslao na ovaj svijet. Kako mi možete reći: 'Huliš na Boga' kada kažem: 'Ja jesam Božji Sin?' ³⁷Ako ovo što činim nisu djela moga Oca, nemojte mi vjerovati. ³⁸Ako pak jesu, vjerujte tim djelima ako već ne želite vjerovati meni. Tako ćete konačno uvidjeti da Otac živi u meni i ja u Ocu.«

³⁹Na to su ga opet pokušali uhititi, ali im je izmakao iz ruku.

⁴⁰Ponovno je prešao Jordan i otišao na mjesto gdje je Ivan prije krstio. Ondje se zadržao ⁴¹i mnoštvo je počelo dolaziti. »Ivan nije učinio nikakvo čudo«, govorili su, »ali je sve što je rekao o ovom čovjeku istina.« ⁴²Mnogi su ondje povjerovali u Isusa.

Lazarova smrt

11 Neki je čovjek po imenu Lazar bio bolestan. Bio je iz Betanije, mjesta u kojem su živjele Marija i njezina sestra Marta. ²Marija je žena koja je kasnije pomazala Gospodinove noge skupocjenim uljem i potom ih osušila svojom kosom. Bolesni Lazar bio joj je brat. ³Sestre su poslale poruku Isusu: »Gospodine, tvoj je voljeni prijatelj bolestan.«

⁴Kad je Isus to čuo, rekao je: »Ta bolest neće donijeti smrt, već slavu Bogu — da se Božji Sin proslavi.« ⁵Isus je volio Martu, njezinu sestru i Lazara. ⁶Kad je čuo da je Lazar bolestan, ostao je još dva dana ondje gdje se nalazio. ⁷Tada

je rekao svojim učenicima: »Hajdemo ponovno u Judeju!«

⁸»Učitelju«, odgovorili su mu oni, »Židovi su te još nedavno ondje htjeli kamenovati, a ti opet ideš onamo!«

⁹Isus je odvratio: »Zar danje svjetlo ne traje dvanaest sati? Tko hoda danju, ne posrće jer ima svjetlo ovoga svijeta. ¹⁰A tko hoda noću, posrće jer nema svjetla da mu osvijetli put.«

¹¹Tako im je rekao i potom nastavio: »Naš je prijatelj Lazar zaspao, a ja ga idem probuditi.«

¹²»Gospodine«, odgovorili su mu učenici, »ako spava, ozdravit će.«

¹³Isus je pritom mislio na Lazarovu smrt, a učenici su razumjeli da Isus govori kako Lazar stvarno spava. ¹⁴Tada im je Isus otvoreno rekao: »Lazar je umro. ¹⁵Zbog vas mi je drago što nisam bio ondje jer ćete sad vjerovati. Ali sada hajdemo k njemu!«

¹⁶Toma, zvani Blizanac, rekao je ostalim učenicima: »Hajdemo i mi s njim umrijeti!«

Isus stiže u Betaniju

¹⁷Kad je Isus došao u Betaniju, doznao je da Lazar već četiri dana leži u grobu.

¹⁸Betanija je bila udaljena od Jeruzalema jedva tri kilometra. ¹⁹Mnogi su Židovi došli Marti i Mariji izraziti sućut zbog smrti njihova brata.

²⁰Kad je Marta čula da dolazi Isus, poslala mu je u susret. Marija je ostala kod kuće. ²¹Marta je rekla Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro. ²²Ali ja znam da će ti Bog čak i sada dati što god od njega zatražiš.«

²³»Tvoj brat će ustati i bit će opet živ«, kazao joj je Isus.

²⁴A Marta mu je rekla: »Znam da će ponovno oživjeti u posljednji dan kad svi uskrsnu.«

* 10:34 Citat iz Ps 82,6.

²⁵ »Ja sam uskrsnuće i život«, rekao joj je Isus. »Tko u mene vjeruje, živjet će i ako umre. ²⁶ Nitko tko živi i vjeruje u mene sigurno neće nikada umrijeti. Vjeruješ li to?«

²⁷ »Da, Gospodine!« odgovorila mu je. »Ja vjerujem da si ti Krist, Božji Sin, koji je imao doći na svijet.«

²⁸ Nakon što je to rekla, Marta je otišla po svoju sestru Mariju i krišom joj rekla: »Učitelj je ovdje i zove te!« ²⁹ Kad je Marija to čula, brzo je ustala i otišla k njemu. ³⁰ Isus još nije ušao u selo, nego se nalazio na mjestu gdje ga je susrela Marta. ³¹ Židovi koji su bili s Marijom u kući i tješili je vidjeli su kako hitro ustaje i izlazi. Pomislili su da ide na grob da ondje plače i pošli su za njom. ³² Marija je otišla na mjesto gdje se nalazio Isus. Kad ga je spazila, bacila mu se pred noge i rekla: »Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro!«

³³ Kad je Isus vidio i nju i Židove koji su došli s njom kako plaču, duboko se potresao u duhu ³⁴ i upitao: »Kamo ste ga položili?« »Dođi i vidi, Gospodine«, odvrtili su mu.

³⁵ A Isus je zaplakao.

³⁶ »Gledajte kako ga je volio«, govorili su Židovi.

³⁷ »Otvorio je oči slijepcu«, govorili su neki. »Zar nije mogao učiniti nešto da spriječi Lazarovu smrt?«

³⁸ Isus se ponovno duboko potresao.

Lazar ustaje

Isus je došao do groba u kojem je bio Lazar. To je zapravo bila spilja, a na ulazu u nju bio je navaljen veliki kamen. ³⁹ »Uklonite kamen!« zapovjedio je Isus.

»Gospodine, sigurno već zaudara«, rekla je Marta, pokojnikova sestra. »Ta pokopan je prije četiri dana!«

⁴⁰ »Nisam li ti rekao«, odvratio joj je Isus, »da ćeš vidjeti Božju slavu ako budeš vjerovala?«

⁴¹ Tada su odmaknuli kamen. Isus je pogledao prema nebu i rekao: »Hvala ti, Oče, što si me čuo. ⁴² Ja znam da me ti uvijek uslišavaš. Rekao sam to zbog ovih koji me okružuju. Ja želim da oni povjeruju da si me ti poslao.« ⁴³ Kada je to izgovorio, glasno je povikao: »Lazare, izađi!« ⁴⁴ I mrtvac je izašao. Ruke i noge bile su mu omotane lanenim zavojima, a lice prekriveno lanenim platnom.

Isus im je rekao: »Razvezite ga i pustite da ide!«

Židovski vođe

namjeravaju ubiti Isusa

(Mt 26,1–5; Mk 14,1–2; Lk 22,1–2)

⁴⁵ Tada su mnogi od Židova koji su došli s Marijom i vidjeli ovo povjerovali u Isusa. ⁴⁶ Ali neki od njih otišli su farizejima i izvijestili ih o onome što je Isus učinio. ⁴⁷ Tada su glavni svećenici i farizeji sazvali Veliko vijeće. »Što da radimo?« pitali su se. »Ovaj čovjek čini tolika čuda. ⁴⁸ Ako mu dopustimo da tako nastavi, svi će povjerovati u njega. Tada će doći Rimljani i uništiti i naš Hram i naš narod.«

⁴⁹ Tu je bio i Kaifa. On je te godine bio veliki svećenik. Rekao im je: »Ne znate o čemu govorite. ⁵⁰ Bolje je da jedan čovjek umre za sve nego da bude uništen čitav narod. Zar ne shvaćate?«

⁵¹ Kaifa to nije rekao sâm od sebe. Budući da je te godine bio veliki svećenik, prerekao je da će Isus umrijeti za židovski narod. ⁵² I ne samo za židovski narod, nego i za to da ujedini svu Božju djecu razasutu diljem svijeta.

⁵³ Od toga dana židovski su vođe počeli smišljati da ubiju Isusa. ⁵⁴ Isus se stoga nije više javno kretao među Židovima, nego je otišao u kraj blizu pustinje, u grad zvan Efraim. Ondje je boravio sa svojim učenicima.

⁵⁵ Bližio se židovski blagdan Pashe i mnogi stanovnici iz cijele zemlje za-

putili su se u Jeruzalem. Htjeli su obaviti obredno čišćenje prije blagdana. ⁵⁶ Tražili su Isusa i u Hramu propitkivali jedni druge: »Što mislite, hoće li doći na svečanost?« ⁵⁷ Glavni svećenici i farizeji izdali su, naime, zapovijed da se mora prijaviti ako tko zna gdje se Isus nalazi da bi ga oni mogli uhititi.

Isus kod Lazara

(Mt 26,6–13; Mk 14,3–9)

12 Šest dana prije Pashe Isus je otišao u Betaniju, gdje je živio Lazar, čovjek kojega je Isus uskrisio od mrtvih. ² Ondje su Isusu pripremili večeru. Marta je posluživala, a Lazar je s Isusom i ostalima sjedio za stolom. ³ Tada je Marija uzela oko pola litre skupocjena mirisa od čista narda. Pomazala je njime Isusove noge i potom ih osušila svojom kosom. Čitava se kuća ispunila mirisom.

⁴ Juda Iskariotski, onaj Isusov učenik koji će ga kasnije izdati, rekao je:

⁵ »Bolje bi bilo da je taj miris prodan za tri stotine srebrnjaka, a novac razdijeljen siromasima!«

⁶ Rekao je to ne zato što se brinuo za siromašne, nego zato što je bio lopov. Bio je zadužen za kutiju sa zajedničkim novcem i često je iz nje krao.

⁷ »Ostavi je na miru!« odvratio mu je Isus. »Dobro je učinila što ju je sačuvala do danas, jer je ovo dan pripreme za moj ukop. ⁸ Siromasi će uvijek biti s vama, ali ja neću uvijek biti s vama.«

Urota protiv Lazara

⁹ Mnogi Židovi koji su došli na blagdan Pashe saznali su da je Isus u Be-

taniji. Pošli su onamo da vide Isusa, ali i Lazara. Lazar je bio onaj čovjek kojega je Isus uskrisio. ¹⁰ Glavni svećenici tada su skovali plan da ubiju i Lazara ¹¹ jer su ih zbog njega mnogi Židovi ostavljali i počeli vjerovati u Isusa.

Isus ulazi u Jeruzalem

(Mt 21,1–11; Mk 11,1–11; Lk 19,28–40)

¹² Sutradan, kad je mnoštvo, koje je došlo na Pashu, čulo da Isus dolazi u Jeruzalem, ¹³ uzeli su palmine grančice i pošli mu u susret kličući:

»Hosana*!

Neka je blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje,[†]
kralj Izraelov!«

¹⁴ Isus je našao magarca i uzjahao ga, kako i piše u Svetom pismu:

¹⁵ »Ne boj se, Sione grade[‡]!

Evo dolazi tvoj kralj jašući na magaretu.«[¶]

¹⁶ Njegovi učenici tada nisu razumjeli što se događa. Ali nakon što je Isus uznesen u slavu, prisjetili su se ovih događaja i shvatili da su se događaji opisani u Pismu odnosili na Isusa. Sjetili su se da su Isusu učinili ono što je bilo zapisano.

¹⁷ Oni koji su bili uz Isusa kad je pozvao Lazara da iziđe iz groba i uskrisio ga od mrtvih širili su glas o tome.

¹⁸ Mnoštvo je izašlo da ga dočeka, jer su čuli da je on taj koji je učinio čudo.

¹⁹ Tad su farizeji rekli jedni drugima: »Naš plan nikamo ne vodi! Evo, sav je svijet otišao za njim!«

Pšenično zrno

²⁰ Među onima koji su se išli pokloniti Bogu na blagdan Pashe bilo je i Grka.

***12:13 Hosana** Hebrejski: Pomozi, Bože! Ovdje je usklik slavljenja u čast Bogu ili njegovu Pomazaniku.

†**12:13** Citat iz Ps 118,26.

‡**12:15 grad Sion** Doslovno: »kći Siona«, odnosno Jeruzalem.

¶**12:15** Citat iz Zah 9,9.

²¹ Oni su došli k Filipu iz Betsaide u Galileji i molili ga: »Gospodine, željeli bismo vidjeti Isusa.« Filip je otišao i rekao to Andriji, ²² a zatim su Andrija i Filip zajedno otišli Isusu da mu to kažu.

²³ Isus im je odgovorio: »Došlo je vrijeme da Sin Čovječji primi svoju slavu.

²⁴ Govorim vam istinu, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne 'umre', ostaje samo to jedno zrno. Ako pak padne u zemlju i 'umre', donosi bogat urod.

²⁵ Tko voli svoj život, izgubit će ga, a tko mrzi svoj život na ovom svijetu sačuvat će ga i živjeti zauvijek. ²⁶ Ako mi tko želi služiti, mora me slijediti. Gdje sam ja, ondje će biti i moj sluga. Onima koji mi služe moj će Otac iskazati čast.

Isus govori o svojoj smrti

²⁷ Duša mi je potresena. Što da kažem? Zar da kažem: 'Bože izbavi me iz ovoga časa?' Ali upravo sam zbog toga i došao u ovaj čas. ²⁸ Oče, proslavi svoje ime!»

Tada se začuo glas s neba: »Ja sam već proslavio svoje ime i opet ću ga proslaviti.«

²⁹ A ljudi koji su ondje stajali čuli su glas i rekli da je zagrmjelo.

Drugi su pak rekli: »Anđeo mu je govorio.«

³⁰ Isus im je rekao: »Ovaj glas nije došao radi mene nego radi vas. ³¹ Sada je vrijeme za sud ovom svijetu. Sada će vladar ovoga svijeta biti izbačen. ³² Kad ja budem uzdignut sa zemlje, privući ću sve ljude k sebi.« ³³ Ovo je rekao da im pokaže kakvom će smrću umrijeti.

³⁴ Ljudi su mu odgovorili: »Mi smo iz Zakona naučili da će Krist živjeti zauvijek. Kako onda možeš reći da Sin Čovječji mora biti uzdignut? Tko je taj 'Sin Čovječji'?»

³⁵ Tada im je Isus rekao: »Svjetlo neće još dugo biti među vama. Hodajte, stoga, dok je svjetlo još tu, jer tada vas neće zahvatiti tama. Onaj tko hoda u tami ne zna kuda ide. ³⁶ Vjerujte u svjetlo dok ga još imate da biste mogli postati sinovi svjetla.« Čim je ovo rekao, otišao je gdje ga neće moći naći.

Nevjera

³⁷ Premda je Isus učinio sva ta čuda pred njima, ipak mu nisu vjerovali. ³⁸ Bilo je to zato da bi se ispunilo ono što je rekao prorok Izaija:

»Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci

i komu se obznanila Božja snaga?«*

³⁹ A oni nisu povjerovali jer je Izaija još rekao:

⁴⁰ »On im je zaslijepio oči i otvrdnuo srca,

da ne vide očima i ne razumiju srcima. Da se ne obrate meni da ih izliječim.«†

⁴¹ Izaija je to rekao jer je vidio Isusovu slavu i govorio o njemu.

⁴² Ipak su mnogi povjerovali u njega. Čak su i mnogi židovski vođe povjerovali. Ali zbog farizeja nisu svoju vjeru javno priznavali da ih ne bi izopćili iz sinagoge. ⁴³ Jer draža im je bila čast koja dolazi od ljudi nego čast koju daje Bog.

Isus je došao spasiti svijet

⁴⁴ Isus je povikao: »Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene već u onoga koji me je poslao. ⁴⁵ Tko mene vidi, vidi onoga koji me poslao. ⁴⁶ Ja sam došao na svijet kao svjetlo, da nitko tko vjeruje u mene ne ostane u tami.

⁴⁷ Ako netko čuje moje riječi i ne drži ih se, ja neću biti onaj koji će mu suditi. Jer ja nisam došao suditi svijetu, već sp-

*12:38 Citat iz Iz 53,1.

†12:40 Citat iz Iz 6,10.

asiti svijet. ⁴⁸Tko mene odbaci i ne prihvati moje riječi imat će svog suca. Riječi koje sam vam objavio suditi će mu u posljednji dan. ⁴⁹Jer ja nisam govorio sâm od sebe, već mi je sâm Otac, koji me poslao, zapovjedio što da kažem i što da poučavam. ⁵⁰I znam da njegova zapovijed donosi vječni život. Dakle, ono što ja govorim, govorim upravo onako kako je Otac govorio meni.«

Pranje nogu

13 Približavao se blagdan Pashe. Isus je znao da je došlo vrijeme kad će napustiti ovaj svijet i poći k Ocu. Isus je volio one koji su njegovi na ovom svijetu, a sada im je tu ljubav iskazao kao nikad prije.

²Isus i njegovi učenici zajedno su večerali. Đavao je Judi, sinu Šimuna Iskariotskog, već bio stavio u srce da izda Isusa. ³Isus je znao da mu je Otac dao svu vlast. Isto tako, znao je da dolazi od Boga i da se vraća njemu. ⁴Ustao je od stola, skinuo ogrtač, uzeo ručnik i opasao se njime. ⁵Potom je napunio posudu vodom i počeo prati noge svojim učenicima i brisati ih ručnikom kojim je bio opasan.

⁶Tada je došao Šimunu Petru. »Gospodine«, rekao je Petar Isusu, »zar ćeš mi ti prati noge?«

⁷Isus mu je odgovorio: »Sada ne razumiješ što činim, ali kasnije ćeš razumjeti.«

⁸Na to mu je Petar rekao: »Nikada ti meni nećeš prati noge!«

»Ako te ne operem«, odvratio mu je Isus, »ne možeš biti jedan od mojih.«

⁹»Gospodine«, na to će Petar, »ne per mi onda samo noge, nego i ruke i glavu!«

¹⁰Isus mu je rekao: »Tko je okupan, ne treba prati ništa osim nogu*. On je potpuno čist. Vi ste čisti, ali ne svi.« ¹¹Isus je znao tko će ga izdati i zato je i rekao: »Niste svi čisti.«

¹²Kad im je oprao noge, ponovno je odjenuo ogrtač, vratio se na svoje mjesto za stolom i rekao im: »Razumijete li što sam za vas učinio? ¹³Zovete me 'Učitelju' i 'Gospodine'. Imate pravo što me tako zovete jer ja to i jesam. ¹⁴Pa ako sam ja, Gospodin i Učitelj, vama oprao noge, tada ih i vi trebate prati jedan drugomu. Dao sam vam primjer ¹⁵da biste vi drugima činili što sam ja učinio vama. ¹⁶Govorim vam istinu: rob nije veći od svoga gospodara niti je glasnik veći od onoga koji ga je poslao. ¹⁷Sada kada to znate, blago vama ako budete tako i postupali.

¹⁸Ne govorim o svima vama. Ja znam koga sam izabrao. Ali Sveto pismo kaže: 'Onaj koji je jeo moj kruh okrenuo se protiv mene'†. To se mora ispuniti! ¹⁹Govorim vam to sada, prije nego što se dogodi. Tako ćete, kad se dogodi, vjerovati da ja jesam‡. ²⁰Govorim vam istinu. Tko primi onoga koga ja šaljem, prima mene. Tko prima mene, prima onoga koji me je poslao.«

Isus otkriva izdajnika

(Mt 26,20–25; Mk

14,17–21; Lk 22,21–23)

²¹Kada je ovo rekao, Isus se potresao u sebi i izjavio: »Govorim vam istinu: jedan od vas će me izdati.«

²²Njegovi učenici počeli su se međusobno pogledavati jer nisu znali na kojega od njih misli. ²³Jedan od njegovih učenika, kojega je Isus jako ljubio, sje-

*13:10 Neki drevni rukopisi izostavljaju riječi »osim nogu.«

†13:18 Citat iz Ps 41,10.

‡13:19 *ja jesam* U Izl 3,14 »Ja jesam« stoji za Božje ime, ali može značiti i »Ja sam on (Krist).«

dio je kraj Isusa. ²⁴ Njemu je Šimun Petar dao znak da pita Isusa tko bi to mogao biti.

²⁵ Ovaj se primaknuo bliže Isusu i upitao ga: »Gospodine, tko je taj?«

²⁶ Isus je odgovorio: »To je onaj komu ću dati komad kruha kad ga umočim.« Potom je uzeo komad kruha, umočio ga i dao ga Judi Iskariotskom, Šimunovom sinu. ²⁷ Nakon što je Juda uzeo taj komad kruha, u njega je ušao sotona. Tada mu je Isus rekao: »To što si nakanio učiniti — učini brzo!« ²⁸ Ali nitko od onih koji su jeli za stolom nije shvatio zašto mu je Isus to rekao. ²⁹ Budući da je Juda držao kutiju s novcem, neki su pomislili da mu je Isus rekao: »Kupi što nam je potrebno za blagdan!« Ili da mu je rekao da nešto udijeli siromasima.

³⁰ I tako je Juda uzeo komad kruha i smjesta otišao. A bila je noć.

Isus najavljuje svoju smrt

³¹ Nakon što je Juda otišao, Isus je rekao: »Sin Čovječji je sada proslavljen i Bog je proslavljen u njemu. ³² Ako je Bog proslavljen u Sinu, onda će Sin biti proslavljen u Ocu. Bog će mu odmah dati slavu koja mu pripada.

³³ Moja draga djeco, još sam samo kratko s vama. Tražit ćete me, ali kao što sam već rekao Židovima, i vama sada kažem: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći.'

³⁴ Dajem vam novu zapovijed: Ljubite jedan drugoga! Kako sam ja volio vas, tako i vi trebate voljeti jedan drugoga. ³⁵ Budete li voljeli jedan drugoga, po tome će svi znati da ste moji učenici.«

Isus i Petar

(Mt 26,31–35; Mk 14,27–31; Lk 22,31–34)

³⁶ Šimun Petar ga je upitao: »Gospodine, kamo ideš?«

Isus mu je odgovorio: »Tamo kamo ja idem ti za sada ne možeš poći. No, poslije ćeš poći za mnom.«

³⁷ »Gospodine«, upitao ga je Petar, »zašto sada ne mogu poći za tobom? Dat ću svoj život za tebe!«

³⁸ Isus mu je odgovorio: »Dat ćeš svoj život za mene? Govorim ti istinu: triput ćeš me se odreći prije nego što pijetao zapjeva.«

Isus je put

14 »Neka vaša srca ne budu žalosna. ² Mnogo je soba u kući moga Oca. Da nije tako, zar bih vam rekao da vam idem pripremiti mjesto? ³ Kada odem i pripremit ću vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete ondje gdje sam ja. ⁴ Vi znate put koji vodi onamo kamo ja idem.«

⁵ »Gospodine«, rekao mu je Toma, »ne znamo kamo ideš. Kako možemo znati put?«

⁶ Isus mu je odgovorio: »Ja sam put, istina i život. Ocu se može doći samo kroz mene. ⁷ Kad biste mene poznavali, poznavali biste i Oca. Vi ga sad poznajete i vidjeli ste ga.«

⁸ Filip mu je rekao: »Gospodine, pokaži nam Oca! To će nam biti dovoljno.«

⁹ »Toliko sam dugo s vama«, odgovorio mu je Isus, »a ti me, Filipe, još ne poznaješ! Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Pa kako možete reći: 'Pokaži nam Oca'? ¹⁰ Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Riječi koje vam upućujem nisu moje. To Otac koji živi u meni čini svoja djela. ¹¹ Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac je u meni. Ako ni zbog čega drugog, vjerujte mi zbog djela koja sam učinio. ¹² Govorim vam istinu. Tko vjeruje u mene, taj će činiti djela koja i ja činim. Zapravo, činit će čak i veća djela, jer ja odlazim k Ocu. ¹³ I ja ću učiniti što

god zamolite u moje ime, da se kroz Sina proslavi Otac. ¹⁴Što god zatražite u moje ime, učinit ću.«

Obećanje — Duh Sveti

¹⁵»Ako me volite, izvršavat ćete moje zapovijedi. ¹⁶Ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Tješitelja* da on bude uz vas zauvijek. ¹⁷On je Duh istine. Svijet ga ne može primiti jer ga ne vidi niti ga poznaje. Vi ga poznajete jer boravi s vama i jer će biti u vama.

¹⁸Neću vas ostaviti same kao siročad. Vratit ću se k vama. ¹⁹Još samo malo i svijet me više neće vidjeti, ali vi ćete me vidjeti. Budući da ja živim — i vi ćete živjeti. ²⁰Na taj dan znat ćete da sam ja u Ocu, da ste vi u meni i da sam ja u vama. ²¹Tko je prihvatio moje zapovijedi i izvršava ih, taj me voli. Tko voli mene, njega će voljeti i moj Otac. I ja ću ga voljeti i pokazati mu se.«

²²Juda, ne Juda Iskariotski, upitao ga je: »Gospodine, kako to da ćeš se pokazati samo nama, a ne i svijetu?«

²³Isus mu je odgovorio: »Ako me tko voli, držat će se moga učenja i moj će ga Otac voljeti. K njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. ²⁴Tko me ne voli, ne drži se moga učenja, premda učenje koje slušate nije moje. Ono pripada Ocu koji me je poslao.

²⁵Ovo sam vam rekao sada, dok sam još s vama. A Tješitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti o svemu. ²⁶On će vas podsjetiti na sve što sam vam rekao.

²⁷Ostavljam vam svoj mir. Dajem vam mir, ali ne kao što ga daje svijet. Neka vaša srca ne budu žalosna. Ne bojte se! ²⁸Čuli ste da sam vam rekao: 'Odlazim i vratit ću se k vama.' Da me volite, radovali biste se što odlazim k Ocu, jer

je Otac veći od mene. ²⁹Govorim vam to sada, prije nego što se dogodi, da vjerujete kad se dogodi. ³⁰Više neću s vama puno razgovarati jer dolazi vladar ovoga svijeta. On nema vlast nada mnom. Ali da bi svijet spoznao kako volim Oca, činim upravo onako kako mi je Otac zapovjedio. ³¹Ustanite! Pođimo odavde!«

Isus — prava loza

15 »Ja sam prava loza, a moj je Otac vinogradar. ²On uklanja svaki izdanak na meni koji ne donosi plod, a svaki koji donosi plod obrezuje i čisti da donese još više plodova. ³Vi ste već čisti zbog učenja koje ste od mene čuli. ⁴Ostanite u meni i ja ću ostati u vama. Kao što izdanak može donijeti plod samo ako ostane na lozi, tako i vi možete donijeti plod samo ako ostanete u meni.

⁵Ja sam loza, vi ste izdanci. Tko ostane u meni kao što ja ostajem u Njemu, donosi mnogo plodova. Jer bez mene ne možete ništa učiniti. ⁶Onaj tko ne ostane u meni, on je poput grane koja se osuši nakon što se odbaci. Takve se grane potom skupljaju, bacaju u vatru i spaljuju.

⁷Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, tražite što god želite i dobit ćete. ⁸Donijet ćete mnogo plodova i pokazati se kao moji učenici. Tako će moj Otac primiti slavu. ⁹Kao što je Otac volio mene, i ja sam volio vas. Ostanite u mojoj ljubavi. ¹⁰Ako budete izvršavali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi kao što sam i ja izvršio zapovijedi svoga Oca i ostajem u njegovoj ljubavi. ¹¹Ovo sam vam rekao da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. ¹²Moja zapovijed glasi: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas! ¹³Ako tko položi svoj život za svoje prijatelje, to je najveća ljubav koju može

*14:16 *Tješitelj* Duh Sveti. Naziva se i Božjim Duhom, Kristovim Duhom, Braniteljem i Savjetnikom.

pokazati. ¹⁴Vi ste moji prijatelji ako činite ono što vam zapovijedam. ¹⁵Više vas ne nazivam 'slugama', jer sluga ne zna što čini njegov gospodar. Zovem vas 'prijateljima', jer sam vam prenio sve što sam čuo od svoga Oca. ¹⁶Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i donesete plod i da taj plod ostane, tako da vam Otac dâ sve što ga zamolite u moje ime. ¹⁷Ovo vam zapovijedam: ljubite jedan drugoga!«

Isus upozorava

¹⁸»Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas. ¹⁹Da pripadate svijetu, svijet bi vas volio kao svoje. Ali vi ne pripadate svijetu jer sam vas ja izabrao iz njega. To je razlog zašto vas svijet mrzi. ²⁰Sjetite se što sam vam rekao: 'Sluga nije veći od gospodara'. Ako su progonili mene, progonit će i vas. Ako su slijedili moje upute, slijedit će i vaše. ²¹Sve će vam to činiti zbog mene, jer ne poznaju onoga koji me je poslao. ²²Da nisam došao i govorio im, ne bi bili krivi za grijeh. No, sada nemaju isprike za svoj grijeh. ²³Tko mene mrzi, mrzi i moga Oca. ²⁴Među njima sam učinio djela koja nikad nitko nije učinio. Da ih nisam učinio, ne bi bili krivi za grijeh. Ali vidjeli su djela koja sam učinio, a ipak mrze i mene i moga Oca. ²⁵No, to se dogodilo da bi se ostvarilo ono što je zapisano u njihovu Zakonu: 'Mrzili su me bez razloga.'*

²⁶Doći će vam Tješitelj† kojega ću poslati od Oca. On je Duh istine koji dolazi od Oca i On će govoriti o meni. ²⁷Ali i vi ćete govoriti o meni jer ste od početka sa mnom.«

16 »Ovo sam vam rekao da ne posrnete u vjeri. ²Izbacivat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi vrijeme u kojem će svatko tko vas ubije misliti da time služi Bogu. ³A tako će postupati jer ne poznaju ni Oca ni mene. ⁴Ovo sam vam rekao da se, kad dođe to vrijeme, sjetite da sam vam govorio o tome.«

Djelovanje Duha Svetog

»Nisam vam ovo govorio na početku, jer sam bio s vama. ⁵Ali sad idem onome koji me je poslao. Nitko od vas ne pita me: 'Kamo ideš?' ⁶Sad kad sam vam ovo rekao, vaša su se srca ispunila tugom. ⁷No, govorim vam istinu: bolje je za vas da odem, jer ako ne odem, Tješitelj‡ neće doći. Ako pak odem, poslat ću ga k vama. ⁸A kad on dođe, dokazat će svijetu da su krivo shvaćali grijeh, pravednost i Božji sud. ⁹On će dokazati svijetu da su grešnici jer ne vjeruju u mene. ¹⁰Potvrdit će im da sam pravedan jer odlazim k Ocu i više me nećete vidjeti. ¹¹I dokazat će svijetu istinu o Božjem sudu jer je zemaljski vladar već osuđen.

¹²Još bih vam mnogo toga mogao reći, ali sada to ne biste mogli nositi. ¹³Ali kada dođe On, Duh istine, uputit će vas u svu istinu. Jer on neće govoriti sâm od sebe, nego ono što čuje i objavit će vam ono što dolazi. ¹⁴On će me proslaviti jer će uzeti što je moje i to objaviti vama. Sve što ima moj Otac pripada meni. ¹⁵Zato sam rekao da će uzeti od onoga što pripada meni i to objaviti vama.«

Tuga će se pretvoriti u radost

¹⁶»Još malo pa me nećete više vidjeti. A onda još malo pa ćete me ponovno vidjeti.«

* **15:25 Mrzili ... razloga** Moguće je da se ove riječi odnose na ono što je zapisano u Ps 35,19 ili 69,5.

† **15:26 Tješitelj** Duh Sveti. Naziva se i Božjim Duhom, Kristovim Duhom, Braniteljem i Savjetnikom.

‡ **16:7 Tješitelj** Vidi Iv 15,26.

¹⁷ Na to su neki Isusovi učenici rekli jedan drugome: »Što nam to govori: 'Još malo pa me nećete više vidjeti, a onda još malo pa ćete me ponovno vidjeti'? Što znači: 'jer ja odlazim k Ocu'?« ¹⁸ Potom su govorili: »Što je to 'još malo' o kojem govori? Ne znamo što želi reći!«

¹⁹ Isus je znao da ga žele pitati o tome pa im je rekao: »Raspravljate li među sobom o mojim riječima: 'Još malo pa me nećete više vidjeti, a onda još malo pa ćete me ponovno vidjeti'? ²⁰ Govorim vam istinu. Vi ćete jadikovati i plakati, a svijet će se radovati. Vi ćete biti žalosni, ali će se vaša žalost pretvoriti u radost. ²¹ Žena je žalosna kad rađa jer je došlo vrijeme njezine boli. Ali kad se dijete rodi, više se ne sjeća patnje jer se raduje što je donijela čovjeka na svijet. ²² Tako ste i vi sada žalosni, ali vidjet ću vas opet i vaše će se srce radovati. I nitko vam neće moći oduzeti tu radost. ²³ Na taj dan nećete me više ništa pitati. Govorim vam istinu. Što god zamolite od Oca u moje ime, dat će vam. ²⁴ Do sada niste ništa molili u moje ime. Molite i dobit ćete, tako će vaša radost biti potpuna!«

Pobjeda nad svijetom

²⁵ »Ovo sam vam govorio u slikama. Dolazi vrijeme kad vam više neću tako govoriti, nego ću vam jasno govoriti o Ocu. ²⁶ Toga dana molit ćete Oca u moje ime. Ne kažem vam da ću ja moliti Oca za vas. ²⁷ Otac vas i sâm voli jer ste vi voljeli mene i vjerovali da sam došao od Boga. ²⁸ Ja sam došao od Oca na ovaj svijet. Sada napuštam ovaj svijet i idem k Ocu.«

²⁹ Njegovi učenici su mu rekli: »Vidiš, sada govoriš jasno i više ne koristiš usporedbe. ³⁰ Sada znamo da ti sve znaš i da znaš pitanja prije nego što se postave. Zato vjerujemo da si došao od Boga.«

³¹ Isus im je odgovorio: »Sada vjerujete? ³² Čujte, dolazi vrijeme, i već je

došlo, kada ćete se raspršiti svaki na svoju stranu. Svaki od vas otići će svojoj kući, a mene ćete ostaviti sama. Ali ja nisam sâm jer je moj Otac sa mnom.

³³ Ovo sam vam rekao da biste u meni imali mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali ohrabrite se — ja sam pobijedio svijet!«

Isusova molitva

17 Nakon što je to rekao, Isus je podigao pogled prema nebu i rekao: »Oče, stigao je čas. Proslavi svoga Sina, da bi tvoj Sin mogao proslaviti tebe. ² Dao si mu vlast nad svim ljudima da bi on mogao dati vječni život svima koje si mu dao. ³ A vječni život je upoznati tebe, jedinoga pravoga Boga i Isusa Krista kojeg si ti poslao. ⁴ Ja sam tebe proslavio na zemlji. Izvršio sam djelo koje si mi povjerio da učinim. ⁵ Sada mi ti, Oče, daj onu slavu koju sam imao kod tebe prije postanka svijeta.

⁶ Ja sam otkrio tvoje ime onima koje si mi dao iz svijeta. Bili su tvoji. Dao si ih meni i držali su tvoje učenje. ⁷ Sada znaju da sve što si mi dao potječe od tebe. ⁸ Ja sam im dao učenje koje si mi ti dao i oni su ga prihvatili. Doista su shvatili da ja potječem od tebe i povjerovali su da si me ti poslao. ⁹ Ja molim za njih. Ne molim za svijet, već za one koje si mi ti dao, jer pripadaju tebi. ¹⁰ Sve što pripada meni, pripada i tebi. Sve što pripada tebi, pripada i meni. Moja slava je vidljiva u njima. ¹¹ Ja više nisam u svijetu, ali oni jesu. Ja dolazim k tebi, Sveti Oče, a njih zaštititi snagom svoga imena koje si mi dao. Neka i oni budu jedno poput nas. ¹² Dok sam bio s njima, čuvao sam ih snagom tvoga imena koje si mi dao i sačuvao sam ih. Ni jedan se nije izgubio, osim onoga osuđena na propast, da se ispuni Pismo.

¹³ Sada ja dolazim k tebi. Ali ovo molim dok sam još na svijetu, da bi oni mogli imati istinsku radost koju ja imam.

¹⁴ Ja sam im prenio tvoje učenje. Svijet ih je mrzio, jer oni ne pripadaju svijetu, baš kao što ni ja ne pripadam svijetu.

¹⁵ Ja te ne molim da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš od Zloga. ¹⁶ Oni ne pripadaju svijetu, baš kao što ni ja ne pripadam svijetu. ¹⁷ Istinom ih pripremi da ti služe. Tvoje je učenje istina. ¹⁸ Kao što si ti mene poslao u svijet, tako sam i ja njih poslao u svijet. ¹⁹ Ja se predajem da ti služim, radi njih, da bi i oni bili uistinu predani u služenju tebi.

²⁰ Ali ja ne molim samo za njih nego i za one koji će vjerovati u mene po njihovu poučavanju. ²¹ Tako će svi biti jedno. Baš kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi. Neka i oni budu u nama, da svijet povjeruje da si me ti poslao. ²² Ja sam im predao slavu koju si mi ti dao, tako da i oni budu jedno kao što smo mi jedno. ²³ Ja ću biti u njima, a ti u meni. Tako će i oni postati doista jedno. A svijet će vidjeti da si me ti poslao i da si njih volio kao što si volio mene.

²⁴ Oče, htio bih da oni koje si mi dao budu sa mnom, da vide slavu koju si mi dao. Jer ti si me volio prije postanka svijeta. ²⁵ Oče pravedni, svijet te ne poznaje, ali ja te poznajem. I oni znaju da si me ti poslao. ²⁶ Ja sam im pokazao kakav si i opet ću im pokazati. Tako će i oni voljeti istom ljubavlju kojom ti voliš mene. A ja ću živjeti u njima.«

Isusovo uhićenje

(Mt 26,47–56; Mk 14,43–50; Lk 22,47–53)

18 Nakon što je Isus to rekao, prešao je sa svojim učenicima na drugu stranu doline Kedrona. Ondje je bio vrt u koji su ušli Isus i njegovi učenici.

² Juda, onaj koji ga je izdao, također je poznavao to mjesto. Isus se ondje često sastajao sa svojim učenicima. ³ I tako

je Juda poveo grupu rimskih vojnika i hramsku stražu koju su mu dali glavni svećenici i farizeji. Stigli su u vrt sa svjetiljkama, bakljama i oružjem.

⁴ Isus je znao sve što će mu se dogoditi te je istupio i upitao ih: »Koga tražite?«

⁵ »Isusa Nazarećanina«, odgovorili su mu.

»Ja sam«, rekao im je Isus. Juda, njegov izdajnik, stajao je s njima. ⁶ Kad im je Isus rekao: »Ja sam«, ustuknuli su i popadali na zemlju.

⁷ Stoga ih je Isus ponovno upitao: »Koga tražite?«

A oni su odgovorili: »Isusa Nazarećanina.«

⁸ »Rekao sam vam da sam to ja. Dakle, ako tražite mene, pustite ove ljude da odu.« ⁹ Tako je kazao da bi se ispunilo ono što je ranije rekao: »Nisam izgubio ni jednoga od onih koje si mi dao.«

¹⁰ Šimun Petar je izvukao mač koji je imao uza se. Udario je njime slugu velikog svećenika i odsjekao mu desno uho. Sluga se zvao Malko. ¹¹ Na to je Isus rekao Petru: »Vrati mač u korice! Zar da ne ispijem čašu* koju mi je pružio Otac?«

Isusa dovode pred Anu

(Mt 26,57–58; Mk 14,53–54; Lk 22,54)

¹² Tada su vojnici, zajedno sa svojim zapovjednikom i hramskom stražom, uhitili Isusa, svezali ga ¹³ i najprije odveli k Ani. Ana je bio Kaifin tast, a Kaifa je te godine bio veliki svećenik. ¹⁴ Kaifa je bio onaj koji je savjetovao Židovima da je bolje da jedan čovjek umre mjesto cijeloga naroda.

Petar niječe Isusa

(Mt 26,69–70; Mk 14,66–68; Lk 22,55–57)

¹⁵ Šimun Petar i jedan drugi učenik išli su za Isusom. Toga je učenika veliki

* **18:11 čaša** Čaša koju će Isus ispiti predstavlja patnje kroz koje je on trebao proći.

svećenik dobro poznao, pa je on ušao s Isusom u dvorište velikog svećenika. No, Petar je ostao vani, pred vratima. ¹⁶Tada je taj drugi učenik, kojega je veliki svećenik dobro poznao, izašao, porazgovarao s vrataricom i uveo Petra u dvorište. ¹⁷Sluškinja, vratarica, upitala je Petra: »Zar nisi i ti jedan od učenika ovoga čovjeka?«

»Nisam!« odgovorio je.

¹⁸Robovi i hramska straža naložili su vatru. Bilo je hladno pa su stajali uz nju i grijali se. I Petar je bio s njima i grijao se.

Veliki svećenik ispituje Isusa

(Mt 26,59–66; Mk 14,55–64; Lk 22,66–71)

¹⁹Tada je veliki svećenik upitao Isusa o njegovim učenicima i njegovu učenju. ²⁰Isus mu je odgovorio: »Ja sam javno govorio svijetu. Uvijek sam poučavao u sinagogama i u Hramu gdje se okupljaju Židovi. Ništa nisam rekao tajno. ²¹Zašto pitaš mene? Pitaj one koji su čuli što sam im govorio. Oni sigurno znaju što sam rekao.«

²²Kad je Isus to rekao, jedan od hramskih čuvara koji je stajao u blizini udario ga je i rekao: »Zar tako odgovaraš velikom svećeniku?«

²³Isus mu je odgovorio: »Ako sam što pogrešno rekao, dokaži! Ako je to što sam rekao ispravno, zašto me udaraš?«

²⁴Tada ga je Ana vezanog poslao Kaifi, velikom svećeniku.

Petar ponovno niječe Isusa

(Mt 26,71–75; Mk 14,69–72; Lk 22,58–62)

²⁵A Šimun Petar stajao je kraj vatre i grijao se. Upitali su ga: »Zar nisi i ti jedan od njegovih učenika?«

On je zanijekao. »Nisam«, rekao je.

²⁶Jedan od slugu velikog svećenika, rođak onoga čovjeka kojemu je Petar

odrezao uho, rekao mu je: »Zar te nisam vidio s njim u vrtu?«

²⁷Tada je Petar još jednom zanijekao, a pijetao je odmah zapjevao.

Isus pred Pilatom

(Mt 27,1–2; 11–31; Mk 15,1–20; Lk 23,1–25)

²⁸Nakon toga odveli su Isusa iz Kaifine kuće u guvernerovu palaču. Bilo je rano jutro. No, Židovi nisu htjeli ući u palaču da se ne bi onečistili i da bi mogli jesti pashalnu večeru. ²⁹Zato je Pilat izašao k njima i upitao ih: »Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?«

³⁰Odgovorili su mu: »Da ovaj čovjek nije zločinac, ne bismo ga predali tebi.«

³¹Pilat im je rekao: »Uzmite ga vi i sudite mu prema svom Zakonu.«

Židovi su mu odgovorili: »Nama nije dopušteno nikoga ubiti!« ³²Ovo se dogodilo da bi se ispunile Isusove riječi kojima je najavio kakvom će smrću umrijeti.

³³Pilat se zatim vratio u palaču. Pozvao je Isusa i upitao ga: »Jesi li ti židovski kralj?«

³⁴»Govoriš li to sâm od sebe«, odgovorio mu je Isus, »ili su ti to drugi rekli za mene?«

³⁵»Zar sam ja Židov?« odvratio je Pilat. »Tvoj narod i glavni svećenici predali su te meni. Što si učinio?«

³⁶Isus je odgovorio: »Moje kraljevstvo ne pripada ovom svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo ovom svijetu, moji bi se podanici borili da me ne predaju Židovima. Ali moje kraljevstvo nije odavde.«

³⁷»Dakle, ti jesi kralj?« rekao mu je Pilat.

»Ti kažeš da sam kralj«, odgovorio je Isus. »To je istina. Ja sam zato i rođen: da dokažem istinu. Zato sam i došao na ovaj svijet. Svatko tko je na strani istine sluša moj glas.«

³⁸»Što je istina?« upitao ga je Pilat. Kad je to rekao, ponovno je otišao van k Židovima i kazao im: »Ne nalazim ništa zbog čega bih ga optužio. ³⁹Ali vaš je običaj da vam pustim nekoga za Pashu. Dakle, hoćete li da vam oslobodim židovskoga kralja?«

⁴⁰Na to su zaurrali: »Ne njega, nego Barabu!« Baraba je bio razbojnik.

19 Tada je Pilat naredio da se Isus odvede i bičuje. ²Vojnici su ispleli krunu od trnja i stavili mu je na glavu. Ogrnuli su ga purpurnim ogrtačem. ³Zatim su dolazili k njemu i govorili: »Zdravo, kralju židovski!« i udarali ga po licu.

⁴Pilat je ponovno izašao i rekao im: »Čujte, izvodim ga pred vas da biste znali kako ja ne nalazim ništa zbog čega bih ga optužio.« ⁵Tada je izašao Isus, noseći krunu od trnja i purpurni ogrtač. A Pilat im je rekao: »Evo čovjeka!«

⁶Kad su ga glavni svećenici i hramski čuvari spazili, počeli su vikati: »Razapni ga! Razapni ga!«

Pilat im je rekao: »Uzmite ga vi i razapnite! Ja ne mogu dokazati da je kriv!«

⁷»Mi imamo Zakon«, odgovorili su mu Židovi, »i prema njemu on mora umrijeti jer je tvrdio da je Božji Sin!«

⁸Kad je Pilat ovo čuo, još se više uplašio. ⁹Vratio se u palaču i upitao Isusa: »Odakle si ti?« A Isus mu nije odgovorio. ¹⁰Na to mu je Pilat rekao: »Ne želiš mi odgovoriti? Zar ne znaš da ja imam vlast da te oslobodim ili da te razapnem?«

¹¹»Ti nada mnom ne bi imao nikakvu vlast«, odgovorio mu je Isus, »da ti je Bog nije dao. Zato je grijeh onoga tko me tebi predao veći nego tvoj.«

¹²Kad je to čuo, Pilat je pokušao naći načina da Isusa oslobodi. No, Židovi su vikali: »Ako ga oslobodiš, nisi carev prijatelj. Svatko tko se proglašava kraljem, suprotstavlja se caru.«

¹³Kad je Pilat to čuo, izveo je Isusa i sjeo na sudačku stolicu na mjestu zvanom »kameni pločnik«, a aramejski »Gabata«. ¹⁴Bio je dan pripreme za Pashu, negdje oko podne. Pilat je rekao Židovima: »Evo vašega kralja!«

¹⁵Oni su vikali: »Vodi ga! Vodi ga! Razapni ga!«

Pilat ih je upitao: »Da razapnem vašega kralja?«

Glavni su svećenici odgovorili: »Mi nemamo drugoga kralja osim cara.«

¹⁶Tada im ga je Pilat predao da ga razapnu.

Isusa razapinju

(Mt 27,32–44; Mk

15,21–32; Lk 23,26–43)

Vojnici su odveli Isusa. ¹⁷Isus je sâm nosio svoj križ na mjesto zvano Lubanja, aramejski »Golgota«. ¹⁸Ondje su ga razapeli zajedno s još dvojicom. Svaki je bio s jedne strane, a Isus u sredini. ¹⁹Pilat je dao napisati i natpis koji su stavili na križ. Na njemu je pisalo: »Isus Nazarećanin, kralj židovski.« ²⁰Mnogi su Židovi pročitali taj natpis, jer se mjesto na kojem je Isus bio razapet nalazilo u blizini grada. Natpis je bio na hebrejskom, latinskom i grčkom. ²¹Židovski glavni svećenici na to su rekli Pilatu: »Nemojte napisati 'kralj židovski' nego 'Ovaj čovjek je tvrdio: ja sam kralj židovski.'«

²²Pilat je odgovorio: »Što sam napisao, napisao sam!«

²³Nakon što su razapeli Isusa, vojnici su uzeli njegovu odjeću i podijelili je na četiri dijela. Svaki je uzeo jedan dio, a uzeli su i njegovu tuniku. Ona nije bila šivana, već satkana u jednom komadu odozgo nadolje. ²⁴Zato su vojnici rekli jedan drugomu: »Ne parajmo je! Radije bacimo kocku da vidimo kome će pripasti!« Time se ispunilo Pismo koje kaže: »Podijelili su moju odjeću među sobom;

bacili su kocku da vide kome će pripasti.«*

Tako su postupili vojnici.

²⁵ Uz Isusov križ stajale su njegova majka, sestra njegove majke te Marija, Kleofina žena, i Marija iz Magdale. ²⁶ Isus je spazio svoju majku i nedaleko od nje učenika kojega je jako volio, te je rekao majci: »Draga ženo, evo ti sina!« ²⁷ Potom je rekao učenicu: »Evo ti majke!« On ju je odmah zatim uzeo u svoj dom.

Isusova smrt

(Mt 27,45–56; Mk 15,33–41; Lk 23,44–49)

²⁸ Nakon toga Isus je znao da se ispunilo sve što se trebalo dogoditi, pa je rekao da bi se obistinilo Pismo: »Žedan sam.«[†] ²⁹ Ondje je bio vrč pun octa. Nataknuili su spužvu natopljenu octom na izopovu stabljiku i primaknuili je Isusovim ustima. ³⁰ Isus je uzeo gutljaj i rekao: »Svršeno je!« Spustio je glavu i izdahnuo.

³¹ Bio je dan pripreme, uoči subote. Da tijela ne bi ostala na križevima u subotu — jer je ta subota bila osobit blagdan — Židovi su zamolili Pilata da naredi da se razapetima slome noge i da ih se ukloni.

³² Stoga su vojnici došli i polomili noge prvo jednom pa onda drugom čovjeku koji su bili razapeti s Isusom. ³³ Kad su došli do Isusa, vidjeli su da je već mrtav pa mu nisu slomili noge, ³⁴ nego mu je jedan od vojnika kopljem probio bok. Iz rane je isti tren potekla i krv i voda. ³⁵ To je ispričao onaj koji je to vidio svojim očima. Njegovo je svjedočanstvo točno i on zna da govori istinu. Ispričao je to da biste i vi mogli vjerovati. ³⁶ Tako se zbilo da bi se ispunilo Pismo, koje kaže: »Ni

jedna kost neće mu se prelomiti.«[‡] ³⁷ A na drugom pak mjestu Sveto pismo kaže: »Gledat će onoga koga su proboli.«[¶]

Isusov ukop

(Mt 27,57–61; Mk 15,42–47; Lk 23,50–56)

³⁸ Poslije toga je Josip iz Arimateje zamolio Pilata da mu dopusti skinuti Isusovo tijelo s križa. Josip je bio Isusov učenik, ali u tajnosti, jer se bojao Židova. Pilat mu je dopustio da uzme Isusovo tijelo te je Josip otišao i uzeo ga. ³⁹ S njim je bio i Nikodem, onaj koji je jednom ranije došao noću k Isusu. Donio je oko pedeset litara mješavine mirisne smirne i aloje. ⁴⁰ Potom su uzeli Isusovo tijelo i omotali ga lanenim zavojima namočenim u mirisne trave, prema židovskim pogrebnim običajima. ⁴¹ Na mjestu gdje je Isus bio razapet nalazio se vrt. U vrtu je bio novi grob u koji još nitko nije bio položen. ⁴² Budući da je bio židovski dan pripreme za subotu, a grob je bio u blizini, položili su Isusa u njega.

Prazan grob

(Mt 28,1–10; Mk 16,1–8; Lk 24,1–12)

20 Prvog dana u tjednu, rano ujutro, Marija iz Magdale pošla je na grob. Bio je još mrak. Vidjela je da je kamen odmaknut s groba. ² Otrčala je i pronašla Šimuna Petra i drugog učenika, onoga kojeg je Isus jako volio, i rekla im: »Uzeli su Gospodina iz groba i ne znamo kamo su ga položili.«

³ Tada su Petar i onaj drugi učenik izašli i zaputili se na grob. ⁴ Obojica su trčali, ali je drugi učenik bio brži. Prestigao je Petra i prvi stigao do groba.

*19:24 Citat iz Ps 22,19.

†19:28 *Žedan sam* Vidi Ps 22,15; 69,21.

‡19:36 Citat iz Izl 12,46; Br 9,12; Ps 34,21.

¶19:37 Citat iz Zah 12,10.

⁵Zavirio je unutra i vidio lanene zavojе kako леже u grobu, ali nije ulazio.

⁶Tada je stigao i Šimun Petar koji ga je slijedio. Petar je ušao u grob. Ondje su ležali samo laneni zavoji ⁷i platno koje je bilo zamotano oko Isusove glave. Platno se nije nalazilo među zavojima. Bilo je složeno i stavljeno odvojeno od zavoja. ⁸Tada je u grob ušao i drugi učenik, onaj koji je prvi došao do groba. Vidio je i povjerovao. ⁹Oni još uvijek nisu shvatili iz Pisma da Isus treba ustati od mrtvih.

Isus se ukazuje Mariji iz Magdale

(Mk 16,9–11)

¹⁰Nakon toga učenici su se vratili kući. ¹¹Marija je stajala ispred groba i plakala. Sva u suzama, zavirila je u grob. ¹²Spazila je unutra dva anđela odjevena u bijelo. Sjedili su ondje gdje je ležalo Isusovo tijelo: jedan ondje gdje mu je počivala glava, a drugi gdje su mu bile noge.

¹³Anđeli su je upitali: »Ženo, zašto plačeš?«

»Uzeli su moga Gospodina«, odgovorila im je, »i ne znam kamo su ga položili.« ¹⁴Čim je to izgovorila, osvrnula se i vidjela Isusa, ali nije znala da je to Isus.

¹⁵»Ženo, zašto plačeš?« upitao ju je Isus. »Koga tražiš?« Misleći da je vrtlar, Marija mu je odgovorila: »Gospodine, ako ste ga vi uzeli, kažite mi gdje ste ga položili. Otići ću po njega!«

¹⁶»Marijo!« pozvao ju je Isus.

Okrenula se i rekla mu na aramejskom: »Rabbuni!« (Što znači: »Učitelju!«)

¹⁷A Isus joj je kazao: »Nemoj me zadržavati jer ja još nisam otišao k Ocu. Pođi radije mojoj braći i reci im: 'Ja odlazim gore k svome Ocu i k vašem Ocu. K svome Bogu i vašem Bogu.'«

¹⁸Marija iz Magdale otišla je učenicima i rekla im: »Vidjela sam

Gospodina!« Potom im je ispričala što joj je rekao.

Isus se ukazuje učenicima

(Mt 28,16–20; Mk 16,14–18; Lk 24,36–49)

¹⁹Uvečer, toga prvog dana u tjednu, u kući u kojoj su boravili učenici sva su vrata bila zatvorena, zbog straha od Židova. Isus se pojavio, stao pred njih i rekao im: »Mir vama!« ²⁰Kad je to rekao, pokazao im je svoje ruke i bok. Učenici su se obradovali kad su vidjeli Gospodina.

²¹Tada im je Isus ponovio: »Mir vama! Baš kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas.« ²²Kad je to izgovorio, dahnuo je u njih i rekao: »Primitе Duha Svetoga. ²³Kome oprostite grijehe, oprošteno im je. Ako kome ne oprostite grijehe, nije im oprošteno.«

²⁴Toma, jedan od Dvanaestorice, zvani Blizanac, nije bio s njima kad je Isus došao. ²⁵Ostali učenici rekoše mu: »Vidjeli smo Gospodina!« Toma im je odvratio: »Neću vjerovati dok ne vidim rane od čavala u njegovim rukama i u njih ne stavim svoj prst. Neću vjerovati dok ne stavim svoj prst u rane na njegovu boku!«

²⁶Tjedan dana kasnije Isusovi učenici ponovno su bili u kući. I Toma je bio s njima. Premda su vrata bila zaključana, Isus je došao, stao pred njih i rekao: »Mir vama!« ²⁷Tada je rekao Tomi: »Pogledaj moje ruke i stavi ovamo prst! Ispruži ruku i stavi je u ranu na mojem boku! Prestani sumnjati i vjeruj!«

²⁸»Moj Gospodin i moj Bog!« odgovorio mu je Toma.

²⁹Isus mu je rekao: »Ti vjeruješ zato jer me vidiš. Blago onima koji budu vjerovali, a da me nisu vidjeli!«

Razlog Ivanova pisanja

³⁰ Isus je učinio i mnoga druga čuda u prisutnosti svojih učenika. Ona nisu zapisana u ovoj knjizi. ³¹ Ova su zapisana da biste povjerovali da je Isus Krist, Božji Sin. I da, vjerujući, imate život po njemu.

Isus se ukazuje sedmorici učenika

21 Poslije ovoga Isus se ponovno ukazao učenicima na Tiberijadskom jezeru. Ukazao se na ovaj način: ² Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dvojica Isusovih učenika bili su zajedno. ³ Šimun Petar im je rekao: »Idem loviti ribu.«

»Idemo i mi s tobom«, odvrtili su mu. Potom su izašli i ukrcali se u čamac. Te noći, međutim, nisu ništa ulovili.

⁴ Jutro je već bilo svanulo kad je Isus stajao na obali. Učenici nisu znali da je to Isus. ⁵ Tada ih je on upitao: »Prijetelji, jeste li što ulovili?«

»Nismo«, odgovorili su mu.

⁶ »Bacite mrežu s desne strane čamca i ulovite ćete«, rekao im je. Tako su i učinili. I nisu mogli izvući mrežu zbog mnoštva riba koje su ulovili.

⁷ Tada je učenik kojeg je Isus volio rekao Petru: »To je Gospodin!« Kad je Šimun čuo da je to Gospodin, obukao se, jer je bio skinuo ogrtač, i skočio u jezero.

⁸ A ostali učenici došli su čamcem do obale. Nisu se bili ni otisnuli daleko od obale, jedva sto metara. Mrežu s ribom vukli su za sobom. ⁹ Kad su se iskrcali na obalu, vidjeli su žar na kojem se pekla riba i kruh. ¹⁰ Isus im je rekao: »Donesite nešto ribe od onoga što ste sada ulovili.«

¹¹ Šimun Petar je otišao do čamca i izvukao na obalu mrežu punu ribe. Bile su tu stotinu pedeset i tri velike ribe, a ipak je mreža ostala čitava. ¹² »Dođite i jedite!« pozvao ih je Isus. Nitko od učenika nije se usudio upitati: »Tko si

ti?« Znali su da je to Gospodin. ¹³ Isus je došao, uzeo kruh i dao im ga. Isto je učinio i s ribom.

¹⁴ Ovo je bilo treći put da se Isus pokazao učenicima otkako je uskrsnuo od mrtvih.

Isus razgovara s Petrom

¹⁵ Kada su završili s jelom, Isus je upitao Šimuna Petra: »Šimune, Ivanov sine, voliš li me više nego ovi drugi?«

»Da, Gospodine«, odgovorio mu je Petar. »Ti znaš da te volim.«

»Pasi moju janjad!« na to će mu Isus.

¹⁶ Drugi put ga je upitao: »Šimune, Ivanov sine, voliš li me?«

»Da, Gospodine«, odgovorio mu je Petar. »Ti znaš da te volim.«

»Pasi moje ovce!« rekao mu je Isus.

¹⁷ Upitao ga je i treći put: »Šimune, Ivanov sine, voliš li me?«

Petar se ražalostio što ga Isus pita i treći put: »Voliš li me?« Odgovorio mu je: »Gospodine, ti sve znaš. Znaš da te volim.«

»Pasi moje ovce!« rekao mu je Isus.

¹⁸ »Govorim ti istinu. Kad si bio mlad, sâm si pričvrstio svoj pojas i išao kamo god si želio. A kad ostariš, raširit ćeš ruke i netko drugi pričvršćivat će ti pojas i voditi te kamo ne želiš ići.« ¹⁹ Ovo je rekao da pokaže kakvom će smrću Petar proslaviti Boga. Potom mu je rekao: »Slijedi me!«

²⁰ Petar se osvrnuo i vidio učenika kojega je Isus volio kako ide za njima. To je bio onaj učenik koji se za večerom naslonio Isusu na grudi i upitao: »Gospodine, tko će te izdati?« ²¹ Kad ga je Petar spazio, upitao je Isusa: »Gospodine, što će biti s njim?«

²² Isus mu je odgovorio: »Ako hoću da on živi dok ja ne dođem, to se tebe ne tiče. Ti me slijedi!«

²³ Tako se pročulo među braćom da taj učenik neće umrijeti. No, Isus nije rekao

da on neće umrijeti nego: »Ako hoću da on živi dok ja ne dođem, to se tebe ne tiče!«

²⁴ Ovo je taj učenik koji govori o svim tim događajima i on je sve ovo zapisao. Znamo da je njegov iskaz istinit.

²⁵ Isus je učinio još mnogo toga i kad bi se sve to redom stavilo na papir, mislim da bi cijeli svijet bio premalen za knjige koje bi se napisale.